

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1997

Número 80/Fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 27 de juny del 1997.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del projecte de llei RGE núm. 2136/97, de sòl rústic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.* *Fascicle 1*
- II.- Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del projecte de llei RGE núm. 2495/97, pel qual es regula la publicitat dinàmica a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.* 3298
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, aquí presents, recomençam la sessió. Som a l'article 26 del dictamen, al qual es mantenen cinc esmenes, la núm. 3190 de modificació i 3194 d'addició, del Grup Parlamentari Mixt; per fer-ne la defensa, té la paraula el seu portaveu, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Queden defensades en els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. L'esmena 3155 de modificació i 3157 d'addició, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Antoni Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Es tracta de millorar, creim, amb aquestes esmenes, la regulació un tant o més aviat decebedora que es fa de la figura de l'interès general, en la qual s'unifiquen dues figures fins ara realment mal definides, que eren la utilitat pública i l'interès social que en altres autonomies i en altres legislacions són la mateixa figura, aquí estaven dissociades, però de moment s'unifiquen en un interès general que no queda prou aclarit. Al nostre grup, a diferència també, en aquest sentit, d'altres, no ens preocupa tant aquesta unificació com el fet que no es prenguin garanties que dins espais naturals protegits, sobretot respecte de les interdiccions que fa la Llei d'espais naturals quedin perfectament regulades, i que a més aquest interès general fuig d'aquella normativa del Decret 75/89, tan àmplia que ha dut a abusos realment molt importants dins el nostre sòl rústic.

Probablement la novetat més important que feim a aquesta esmena és dir que aquests interessos generals haurien de tenir una data de caducitat, han de tenir un termini, el nostre grup proposa que com a màxim siguin trenta anys, passats aquests trenta anys hauria de desaparèixer aquesta edificació dins sòl rústic i, per tant, quan es demana ja s'ha de garantir que s'haurà amortitzat i que, en tot cas, desapareixerà i que el promotor també tindrà en compte que haurà de fer desaparèixer aquell edifici. Crec que això ens donaria a tots la tranquil·litat que el sòl rústic continua tenint una idea i una virtualitat de sòl rústic i que només per una qüestió absolutament excepcional i per un temps determinat permetem que tengui un interès i una utilitat diferent. Recordem que la llei de Madrid deixa aquest màxim en deu anys, nosaltres posam aquest màxim de trenta, perquè creim que ja seria un avanç molt important respecte del que és la regulació d'interès general i la pràctica que hi ha hagut fins ara en aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a l'esmena 3096 de supressió, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres ja hem explicat que mantenim que la distinció entre utilitat pública i interès social és positiva, que la unió dels dos conceptes té efectes negatius sobre les àrees de la Llei d'espais naturals qualificades com a àrees naturals d'especial interès o àrees rurals d'interès paisatgístic i, per tant, en funció a això i la nostra proposta de determinació què és allò que ha d'estar cobert per les declaracions d'utilitat pública i què és allò que ha d'estar cobert per les declaracions d'interès generals, nosaltres defensam la supressió del text de l'article 26. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Altres grups que vulguin fer ús de la paraula? Sr. Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sí, moltes gràcies. Per dir que el Grup Parlamentari Popular no donarà suport a aquestes esmenes perquè no comparteix l'esperit amb què es fan i menys aquests terminis que es proposen. Concretament, però, voldríem alguns aclariments a l'esmena 3194 del Grup Parlamentari Mixt, quan diu que es motivarà suficientment. Voldríem saber exactament què vol dir això de suficientment, i després, aquests vint-i-cinc anys, per què vint-i-cinc i no trenta, com estableix l'Estat, i una mesura menor, en tot cas, que tal vegada seria més positiva, no entenem aquests períodes de temps tan llargs.

I després, en segon lloc, quan estableix la introducció d'un nou punt 7 a l'article 26, on ens parla de dipositar una fiança, aquesta fiança amb quins paràmetres es desenvoluparia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Balanzat, vol aclarir res?

Passam a l'article 27 on es manté una esmena del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, que és la 3158. Sr. Alorda. La número 3158, de modificació de l'article 27.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Amb aquesta esmena pretenem que no hi hagi excepcions tipològiques dins el sòl rústic, la proposta que ens fa el projecte de llei és que en principi hi haurà una tipologia de totes les edificacions, però que es podrà excepcionar per qüestions estètiques, etc., creim que el sòl rústic no és el sòl adequat per fer creativitats arquitectòniques i artístiques, no es tracta de fer-hi allà grans troballes, es tracta de respectar el paisatge i es tracta de respectar les tipologies i l'entorn de caràcter rústic. En tot cas, que es reservin les filigranes per al sòl urbà i per mirar de fer totes les innovacions que calguin, però al sòl rústic, creim que cal ser molt conservadors, cercar tipologies conservadores i el que no ens sembla bé és intentar fer ostentacions i moltes creativitats d'alguna manera *epatants*, si se'm permet des del sòl rústic. Deixem aquestes possibilitats al sòl urbà i, en tot cas, siguem molt més discrets, molt més modestos dins el sòl rústic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin fer ús de la paraula? Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Dir que aquestes tipologies conservadores nosaltres creim que queden perfectament integrades dins el text que ve presentat, per tant, no donarem suport a aquesta esmena que vostès han introduït, una esmena que sí, que té la seva lògica, però que no aporta, ja dic, cap element nou, i a més a més volem afegir, ja que abans no hem tingut ocasió, la nostra protesta perquè a grups que presenten esmenes, se'ls demanen aclariments i preguntes i no responen a les qüestions que se'ls fan un cop iniciada la sessió. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'article 28, on es mantenen quatre esmenes. Les 3005 i 3006 del Grup Parlamentari Mixt. Per defensar-les, té la paraula ..., no són presentades pel Sr. Balanzat, segons tenc entès. 3006 i 3005, de modificació.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sí, gràcies, Sr. President. Sí, són dues esmenes que fan referència a les superfícies màximes construïbles a les parcel·les mínimes, nosaltres creim que ja que no podem aconseguir que les parcel·les mínimes siguin més grosses, com a mínim, sí que volem intentar limitar una mica la superfície màxima construïble, i, per tant, el que es proposa amb aquestes dues esmenes és que a Mallorca i a Menorca, aquesta superfície màxima construïble passi del 3% al 2% i en el cas d'Eivissa i Formentera, on el projecte de llei contempla un 4%, que això vol dir devers 325 metres construïbles dins una parcel·la de 7.000, nosaltres pensam que és bastant, que passi al 3%. Aquesta és la proposta, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a l'esmena 3159 de modificació del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En el mateix sentit també de ser més restrictius que la permissivitat extraordinària que amb caràcter de mínim, però que preveu aquesta llei, de fet dubtam, com he comentat també en les parcel·les mínimes, que sigui d'aplicació a gaires municipis, perquè molts d'ells, jo diria que la majoria, com a mínim els que coneix aquest diputat, tenen uns paràmetres molt superiors. En tot cas, creim que el 2% d'ocupació seria més que suficient, és el que recull la llei valenciana, i creim que també donaria un criteri de proporcionalitat respecte de l'extensió e la finca amb l'edificabilitat que tendria.

Quant a les altures, creim que set metres en sòl rústic és una altura suficient. Recordem que és l'altura que es permet a la Llei d'espais naturals, que pareix que ara quedaria derogada, no sabem ben bé per què, perquè no s'aclareix, pels vuit metres que preveu la Llei del sòl rústic.

També hi ha altres paràmetres, en concret el volum, nosaltres proposam que es passi d'un volum màxim de 1.500 metres cúbics a 1.000 metres cúbics, que també creim que, pel que hagi de suposar el sòl rústic, hauria de ser més que suficient, probablement, fins i tot, exagerat. En tot cas, creim que el que pretén, amb caràcter de mínim aquesta llei, no arriba ni als mínims de poder afectar cap planejament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Esmena 3099, de modificació, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Ens trobam davant un altre article esperpèntic, un article increïble, és un article contrari als principis elementals d'igualtat. (...) avui al matí, quan discutíem l'article 29, com..., perdó, l'article 25, com aquell article, combinat amb aquest donava resultats absolutament aberrants.

Resulta que els ciutadans de Mallorca i de Menorca han de viure a cases més petites que les d'Eivissa, per què?, quina és l'explicació? Jo no entenc per què a una parcel·la de 7.000 metres quadrats, que és una parcel·la de 7.000 metres quadrats igual, independentment si està a Menorca, a Eivissa o a Formentera, a Mallorca i a Menorca s'hi poden fer 200 metres quadrats d'habitatge, a Eivissa i a Formentera, 280. La casa i els elements annexos a Mallorca i a Menorca poden ocupar 280 metres quadrats, a Eivissa i a Formentera, 350 metres quadrats, per què? És que els metres lineals d'Eivissa i de Formentera són més curts?, és que els habitants d'Eivissa són més grossos, més alts, més corpulents, necessiten de més metres quadrats?, què significa, això?, que les famílies hi són més nombroses? No hi ha cap explicació, perquè no estam parlant de parcel·les en funció del tamany de l'illa, de parcel·les en funció d'un model d'assentament, no, estam parlant de metres quadrats per habitar persones que són, en principi, iguals. Jo no sé si la contesta és, com una vegada es va insinuar, és que hem fet consultes a Eivissa, i a Eivissa han manifestat que volen això. Si és així, al Consell de Mallorca ningú no ha consultat res. Quina explicació té aquesta delirant i inexplícada història, Sr. Casasnovas? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar posició sobre aquestes esmenes, Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, Sr. Casasnovas. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement per exposar que, en relació amb l'esmena del Grup Parlamentari Socialista i que remet als consells insulars la determinació d'aquestes condicions d'edificació, nosaltres ens hi abstenem perquè, respectuosos amb l'autonomia dels consells, tampoc no veim adequat que la Llei del sòl rústic s'inhibeixi completament respecte d'aquestes qüestions. Segona, que donarem suport a les esmenes plantejades pel Grup Parlamentari Nacionalista i pel Grup Parlamentari Mixt, en el sentit que milloren el text, però, en ambdós casos també volem fer constar que els criteris que a nosaltres ens haguessin agradat veure reflectits a la llei serien uns criteris molt més restrictius, en el sentit que la tipologia de la construcció ha de ser el menys impactant possible, des del punt de vista del paisatge, i s'ha de restringir a les necessitats estrictes de la funció que han de desenvolupar i no s'ha de fer cap tipus de concessió a qualsevol altre criteri. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, Sr. Casasnovas, té la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Només per dir que abans, quan hem defensat l'article 25, hem defensat unes superfícies establertes i, per tant, els percentatges que aquí s'expressen estan en proporció amb aquestes superfícies, naturalment.

Referent a la intervenció del Sr. Quetglas, diré que m'ha demanat opinió respecte de les diferències entre illes, quant a la seva edificació, és que cada una la té en base a les seves peculiaritats, ja que abans, quan hem discutit l'article 25, ell ha vist que hi havia diferències proposades per altres grups parlamentaris i, en aquests casos, no ha badat boca. açò sí que és realment esperpèntic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam..., Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Casasnovas, vostè, quan vol argumentar, no argumenta, falta a la veritat. Diu que això és proporcional als tamanys màxims regulats a l'article 25. No és veritat. Això no hi és proporcional. No diu la veritat. Per tant, no argumenti amb fal·làcies. Quasi quasi, i li dic la veritat, ens estimam més que no contesti, que contesti amb fal·làcies, perquè això no és veritat. La proporcionalitat és proporcionalitat, i els habitatges..., i aquesta estranya discriminació en funció de (...) l'habitatge no respon a cap peculiaritat de cap illa, respon a la capacitat de pressió d'un o altre al Grup Parlamentari Popular, no ens enganem, Sr. Casasnovas. Això no respon a cap peculiaritat, això respon que senyors d'Eivissa els ha dit, a vostès, nosaltres els volem més grossos, i s'ha acabat. Idò, a la carta. Per això, no val més que es faci a cada consell insular, Sr. Casasnovas?, què significa, això?, per què una mateixa parcel·la amb mateixos metres quadrats pot tenir un habitatge més gran a Eivissa que a Menorca?, vol explicar-m'ho?, quina és la peculiaritat que empara aquest element tan delirant? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Quetglas, jo no sé vostè quins índexs té per mirar la proporcionalitat, si vostè agafa la superfície, si agafa l'edificació màxima permesa, si agafa la densitat demogràfica i altres elements de cada illa, veurà com són directament proporcionals un a l'altre. Ara no tracti de negar coses que no són així, perquè dos i dos, a ca nostra, fan quatre. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'article 29, on s'hi mantenen esmenes.

A l'article 30, s'hi manté una esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt, que és la 3011, esmena d'addició. Sr. Balanzat, té la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Fa referència a un article que parla de dotació de serveis que han de tenir, lògicament, edificacions i les instal·lacions. Nosaltres proposam que s'afegeixi al final d'aquest paràgraf, d'aquest punt 1 de l'article 30, una reivindicació que tenen molts col·lectius, concretament a l'illa d'Eivissa i també a l'illa de Mallorca, que és relacionat amb els esteses aèries per a subministrament elèctric, telefònic, etc. El que es proposa és que, quan s'hagin d'autoritzar habitatges o usos en el sòl rústic, es prohibeixi que les esteses siguin aèries, sinó que s'hagi de soterrar, soterrar els calbes de la llum, els cables de telèfon, etc., i això també està en concordança, en coherència, amb un acord pres per unanimitat al Consell Insular d'Eivissa i Formentera en aquest sentit. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin fer ús de la paraula?

Als articles 31, 32, 33, 34 i 35, no s'hi mantenen esmenes.

A l'article 36, s'hi manté una esmena, la 3165, de modificació, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Per fer-ne la defensa, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Vet aquí una mostra del municipalisme del PSM. Hem tengut encara ocasió, aquest grup, de presentar-ne alguna. La nostra proposta en aquesta esmena és que l'habitatge unifamiliar en sòl rústic l'aprovin els ajuntaments. És un acte absolutament reglat per la llei, no permet cap oportunitat, no permet cap decisió d'oportunitat respecte d'aquells paràmetres que s'han de vigilar, és de pura legalitat, i creim que per eficàcia i per rapidesa en el procediment, es pot comanar perfectament a la seu municipal, i no cal trametre-ho cap a les comissions insulars d'urbanisme, comes fa fins ara. Creim que el que han de poder decidir les comissions insulars hauria de ser per interessos supramunicipals, quins són els paràmetres que s'han de complir, però el fet de complir-los, la mecànica de comprovar si tal expedient compleix o no compleix amb allò que ha de complir, estam convençuts de la professionalitat, de la preparació dels ajuntaments per dur a terme aquesta tasca. Si no poguessin dur-la a terme, naturalment, per subrogació de competències o per cooperació, es podria establir una subsidiarietat dels consells insulars, però estam convençuts que seria molt més ràpid, que seria molt més eficaç el procediment, si quedàs en seu municipal.

Allò que han de fer les Illes, allò que ha de fer l'Administració insular, és vetllar pels interessos insulars i supramunicipals, però, allò que ja està reglat per la pura legalitat, creim que basta que ho faci l'operador municipal. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que hi vulguin intervenir?

A l'article 37, s'hi mantenen cinc esmenes. La primera, del Grup Parlamentari Mixt, que és la 3019, de modificació. Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Aquesta fa referència a l'òrgan que ha de declarar l'interès social d'un projecte. Aquí hem agafat com a model, però surt molt sovint..., diu "l'òrgan que hagi de declarar" tal cosa, però sempre queda com una ambigüitat, que mai no se sap si és la CIU corresponent, si és la Conselleria de Medi ambient, quin és aquest òrgan. Nosaltres volem que quedi molt clar i molt concret, i per això volem que substitueixi allò que diu "l'òrgan que hagi de declarar" per, clarament, "la CIU corresponent", la Comissió insular d'urbanisme és qui hauria de donar, en tot cas, aquestes declaracions d'interès general. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Veurem l'esmena 3166, de modificació, i la 3167, d'addició, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. També aquesta esmena pretén fer algunes introduccions procedimentals dins la tramitació del que són els interessos generals que creim que garantiria millor la presa de decisions correctes i encertades.

En primer lloc, exigim que hi hagi un projecte tècnic. Creim que a una excepcionalitat com declarar un interès general és important que l'Administració que s'hi pronuncii conegui exactament quina és l'actuació que s'hi vol fer, no amb caràcter d'indici, no tan sols l'ús i un avantprojecte o una idea genèrica, sinó conèixer perfectament quin és el projecte al qual donarà cobertura la declaració. En aquest moment això no està pro garantit, i creim que és important. És ver que hi ha despesa, però creim que precisament l'excepcionalitat i la importància d'un interès general ha de dur que el promotor s'esmerci per intentar convèncer l'administració que l'ha de declarar.

Per altra banda, avançam el moment de la informació pública. En aquest moment l'ajuntament fa el seu informe abans de l'exposició pública, per tant, sense conèixer els ciutadans del seu poble, del seu municipi, què en pensen. Nosaltres creim que primerament s'ha de fer l'exposició al públic, després, l'ajuntament, i deim en ple, que és una tradició, com a mínim a les Illes Balears, que aquestes declaracions o aquests informes es facin en ple, però, evidentment, és una competència de l'alcaldia, per la Llei 7, creim que és millor que sigui el ple, vistes les al·legacions presentades, qui digui quina és la postura municipal davant l'expedient.

I per últim, una altra introducció és que una vegada que caduca la llicència, és a dir, una vegada que s'ha declarat l'interès social i es lliga la sort de l'interès social a la llicència, aquesta sort quedi molt més aclarida, perquè en aquest moment l'únic que se'ns diu respecte dels interessos generals és que si en sis mesos no han demanat llicència, es podrà declarar-ne la caducitat, però després d'haver demanat llicència, ja no se sap ben bé què pot fer la Comissió insular d'urbanisme per declarar caducat aquell interès general. Creim que és un tema prou important com perquè es redacti i la llei ho entengui i ho expliqui perfectament. La nostra proposta és que, com a mínim, l'interès social dugui la sort que duu la llicència, que si la llicència es declara caducada, també caduqui l'interès social, i, per tant, no quedi dins el calaix l'interès general, de tal manera que amb una llicència caducada, el promotor pugui tornar a demanar una altra vegada la llicència i li serveixi aquella declaració d'interès general que s'havia declarada *il lo tempore* per part de la Comissió insular d'urbanisme. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a les esmenes de supressió. La presentada pel Grup Parlamentari Mixt, 3024. Sr. Balanzat...

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena és bastant lògica, vist l'article tan al·lucinant, que és el 37.5. Resulta el següent: Imaginem que hi ha uns senyors que volen fer a Sineu un hipermercat, per exemple, l'Ajuntament els diu que no pot ser, se'n van a l'òrgan, a aquest òrgan que no sabem mai quin és, òrgan competent per a la declaració d'interès general, i els convencen que allò és molt important i necessari, i què passa?, segons el planejament urbanístic, és un ús prohibit, però no passa res, l'òrgan competent suspèn el planejament municipal i els obliga a fer aquell hipermercat. Si això és respecte a les competències municipals, que baixi Sant Pere i ho vegi. Sincerament, crec que és molt greu aquest punt, qualsevol ús. Un ajuntament pot decidir que no vol determinats usos. Per exemple, ara posaré un cas molt i molt exagerat, imaginem que hi ha un interès molt fort per part de l'òrgan aquest competent a fer una central nuclear a Sineu, l'Ajuntament diu que no, el nostre planejament no permet que hi hagi una central nuclear, però aquest òrgan competent diu que no, però és que nosaltres pensam que és molt important, idò, senyors de Sineu, suspèn el seu planejament i aquí tenen la central nuclear. Això és el que diu aquest article 37.5, dut a unes conseqüències, efectivament, extraordinàriament exagerades i de manera molt gràfica, si volen.

Per tant, lògicament, el que es demana, òbviament, és la supressió d'aquest punt 37.5. gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Veurem l'esmena 3107, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, també de supressió a l'article 37. Sr. Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que l'esmena va exactament en el mateix sentit que ha defensat el Sr. Balanzat, però, després de l'exemple de la central nuclear, qualsevol cosa que faci, quedarà petita.

Parlem seriosament. Aquest és un article per al qual nosaltres demanàvem la suspensió abans de l'actual redacció. Abans de l'actual redacció, l'article 37.5 deia que per activitats i usos d'interès general, d'interès general, hi hauria un mecanisme mitjançant el qual l'Administració competent, se suposa que la Comissió Insular d'Urbanisme o el Govern de la Comunitat Autònoma, en els casos que té reservats per a declaració d'interès general el propi Govern, podria fer la suspensió del planejament per imposar a l'ajuntament corresponent la ubicació d'una instal·lació d'interès general. A nosaltres això no ens pareixia adequat, no perquè no es pugui imposar a un ajuntament una infraestructura de caràcter general, que, evidentment, se l'hi pot imposar, però existeixen vies, les vies del planejament sectorial, que són suficientment potents per imposar a un ajuntament tenir una càrrega d'infraestructura d'interès de caràcter general. Les carreteres, s'imposen així; qualsevol equipament col·lectiu s'imposa mitjançant el planejament, l'ordenació territorial. Aquesta és la diferència entre els plans d'ordenació territorial i els plans d'urbanisme i aquest és el mecanisme mitjançant el qual es poden imposar al planejament infraestructures d'interès de caràcter general. Per tant, existint aquest mecanisme, consideràvem innecessària la introducció d'aquesta excepcionalitat per la via de la declaració d'interès general, i ens hi oposàvem, dèiem que l'Administració que sigui té els instruments suficients per imposar infraestructures de caràcter general als ajuntaments. Però el més greu és que, després de l'esmena introduïda pel Grup Parlamentari Popular, amb una subtil correcció de l'anterior redacció, resulta que ara no només es podran imposar als ajuntaments infraestructures de caràcter general, sinó també activitats d'interès general de caràcter privat.

I com ha dit el Sr. Balanzat, un hipermercat o un camp de golf, o una instal·lació industrial qualsevol que l'ajuntament no vulgui, que l'ajuntament hagi declarat en el seu planejament com d'ús prohibit, ara, l'autoritat urbanística, siguin consells insulars, mitjançant la Comissió insular d'urbanisme, sigui el Govern de la Comunitat Autònoma, li podrà imposar una activitat privada, una activitat privada, especulativa, senzillament pel fet que algú tenguí la influència suficient per fer imposar aquest mecanisme a l'ajuntament. Això deixa de tenir tota la raó i deixa de tenir tot sentit, i aquesta és l'esmena que hi ha posat el grup Parlamentari Popular i que, la veritat, ha mogut l'estranyesa de molts especialistes. No fa gaire, ahir en concret, va tenir lloc una taula rodona que va aixecar l'espant dels juristes especialistes en aquest tema, per aquesta petita introducció, perquè, a més, diu, l'article renovat, previ informe del Consell Consultiu, previ dictamen del Consell Consultiu, i què pinta el Consell Consultiu aquí?, què hi ha de dir el Consell Consultiu? Que sí, que s'ha de fer un camp de golf, que sí, que s'ha de fer una instal·lació industrial, que sí, que s'ha de fer una central nuclear; això ha de dir el Consell Consultiu? I el Consell Consultiu, què sap si s'ha de fer allò o no s'ha de fer! El Consell Consultiu dirà si s'ajusta a dret o no, però és un tema estrictament d'oportunitat, i es tracta d'imposar en el planejament municipal, impositivament, un element de càrrega d'una instal·lació emparada per una declaració de caràcter general que l'ajuntament no vol en el municipi i que és estrictament una activitat privada, una activitat que, segons el judici de l'ajuntament, hauria de tenir un altre emplaçament, si és que vol emplaçament d'aquell tipus dins el seu municipi. És senzillament absurd. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Grups que hi vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per dir que no donarem suport a aquestes esmenes, perquè no compartim les argumentacions que han vessat els diferents grups parlamentaris, especialment les del Grup Socialista, on entenem que fa una interpretació bastant extensiva del que aquest precepte preveu. Evidentment, el Consell Consultiu és un òrgan de garantia perquè coses es duguin amb bon fi quan hi ha aquests canvis de qualificacions, i ens sembla correcte que aquí hi sigui. Jo no crec que el Consell Consultiu es pronunciï sobre si hem de posar un supermercat o una botiga a un lloc determinat, es farà amb altres coses d'importància. El tarannà de l'article, evidentment, ho és. No sense arribar, crec jo, al que deia el Sr. Balanzat, justament absent en aquest moment, que ens parlava de centrals nuclears, potser el Sr. Balanzat ha consultat el Pla energètic, perquè, evidentment, el Pla energètic no preveu cap central nuclear a les Illes Balears. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas.

Es manté una esmena d'addició, la número 3108, del Grup Parlamentari Socialista, la qual postula l'addició d'un nou article. Per defensar-la, té la paraula el Sr. Quetglas.

La 3108.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres pretenem l'addició d'un nou article que encari el problema de la caducitat de les declaracions d'interès general, si hem d'assumir la nomenclatura de la nova llei, i nosaltres proposam un mecanisme relativament automàtic de caducitat de les declaracions d'interès general. Hem de retrotreure'ns a la filosofia d'allò que és una declaració d'interès general. Una declaració d'interès general és una figura excepcional que permet una edificació, una instal·lació, dins el sòl rústic perquè els beneficis socials, els beneficis generals que aquella activitat genera, són millors que la seva absència, hi ha un interès general que ultrapassa l'interès privat que aconsella aquella instal·lació. Per tant, la Comunitat decideix que la bondat d'aquella instal·lació justifica l'excepció i vol que allò es faci. Allò que no pot ser, al nostre judici, és que les declaracions d'interès general, emparades en un criteri de benefici social, signifiquin la creació de bosses especulatives, de possibilitats d'edificar, de possibilitats de construir que després es desenvolupen, o no, i que no tenen un mecanisme clar i segur de la seva caducitat.

Nosaltres proposam que si en un termini de sis mesos aquella empresa o persona que hagi obtingut la declaració d'interès general no ha obtingut la llicència corresponent per dur endavant la instal·lació, l'edificació, emparada per la declaració d'interès general, aquesta caduqui de manera automàtica, i que si en un termini de dos anys d'ençà s'ha obtinguda la llicència no ha finalitzat les obres, també caduqui automàticament la llicència i, per tant, també la pròpia declaració d'interès general. Introduïm mecanismes d'excepcionalitat i pròrroga que són lògics, perquè moltes vegades els terminis no es poden complir per raons justificades, però sempre la voluntat és que la declaració d'interès general es desenvolupi, es faci, i, si no es fa, caduqui, això és l'interès general.

Nosaltres pensam que amb aquests esmena aportam un element positiu, un element de cohesió, a la pròpia llei i aportam un element de racionalitat a la pròpia figura de l'interès general. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Grups que hi vulguin intervenir?

Passam al següent article, el número 38, en el qual no es mantenen esmenes.

A l'article 39, s'hi manté una esmena, la número 3110, de supressió, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. No esperava haver d'intervenir tan aviat, esperava un mínim de resposta i, per tant, em perdonarà uns segons per trobar...

Es refereix, Sr. President, a l'esmena número tres mil...

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, a l'esmena 3.110, article 39.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

3.110, article 39, de supressió del punt 1 b).

La pretensió de l'article és que es puguin reservar terrenys destinats a la formació de patrimonis públics de sòl, ens pareix bé, res a dir, tot el contrari, però hi ha un punt que diu "destinats a bé l'obtenció de terrenys per a reclassificació -per a reclassificació- a una classe de sòl en la qual sigui factible una actuació urbanística d'interès públic". Això ens pareix absolutament contrari a l'ordenament jurídic i al propi raonament. Aquest és el cas d'allò que va passar a Palma amb la parcel·la hotelera..., perdó, amb la parcel·la hospitalària destinada a l'hospital de Palma-2, és a dir, que l'Ajuntament va desclassificar un parcel·la perquè fos rústica, perquè l'expropiació fos més barata i així poder fer l'hospital de Palma-2. Els tribunals, evidentment, han condemnat aquesta pràctica, han condemnat aquesta pràctica per no estar ajustada en absolut a dret, i aquí el que pretén aquesta llei, al meu judici, (...) un tant ingènua, perquè l'ordenament jurídic s'ha d'observar i s'ha de contemplar com un tot, i el dret dels ciutadans estan emparats per llei de caràcter molt superior a aquesta, intenta legitimar aquestes actuacions arbitràries de l'Administració, que no són en absolut justificades. L'Administració ha d'ajustar la seva actuació al dret, ha d'ajustar la seva actuació a les garanties dels ciutadans i si l'Administració considera que una parcel·la ha de tenir una classificació perquè s'ha de desenvolupar urbanísticament com aquella classificació obliga, així s'ha de fer, i no per raons d'oportunitat s'ha de permetre que hi hagi mecanismes de desclassificació, mecanismes de reserva, per fer que l'Administració obtengui terrenys més barats d'allò que en lògica pertoca, a costa de violentar, no ja els drets dels ciutadans, sinó el propi concepte de planejament urbanístic, que és realment l'important. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Grups que hi vulguin intervenir? Per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per dir que no donarem suport a aquesta esmena. Ens sorprèn la intervenció del Sr. Quetglas, abans ha ignorat les garanties dels administrats i ara sembla que les vulgui vetllar de forma molt profunda i de molt a prop. Entenem que, quan hi ha raons d'interès general, passen per damunt de totes aquestes coses i primerament és la col·lectivitat i l'interès general que qualsevol altra consideració, dins un estat de dret, i entenem que l'Administració està facultada, en aquests casos, per operar, no de forma normal, però sí de forma excepcional, en benefici de la col·lectivitat. Després, si els terrenys seran més barats o més cars o tot açò, són consideracions que ha fet vostè a títol personal, en ls quals no entrem perquè totes estan per demostrar. Per tots aquests motius, no hi donarem suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas.

A la disposició addicional primera, s'hi mantenen tres esmenes, la número 3114, la 3113, de supressió, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Respecte d'aquestes esmenes, sabem que defensam en solitari aquesta bandera, però no ens preocupa el més mínim. Nosaltres defensam de veritat el municipalisme en la qüestió de les competències urbanístiques i les competències de disciplina urbanística. Nosaltres creim que aquesta llei intenta un mecanisme d'eludir, d'evitar, de suprimir, dels ajuntaments la càrrega que a ells representa dur a terme la responsabilitat de la disciplina urbanística, i això ens pareix un error. La creació d'entitats que tendran la responsabilitat urbanística, la responsabilitat de la disciplina urbanística, ens pareix un error de primera magnitud, i ens pareix, a més, contrari a la legislació. Aquest parlament mateix ha tengut, ha rebut, ha sofert una sentència del Tribunal Constitucional arran d'una llei emanada d'aquest parlament, que és la Llei del policies locals, que és una sentència que clarament dictamina que els ajuntaments no poden renunciar al que són les seves competències, atribuïdes per Llei de bases de règim local, no hi poden renunciar en benefici d'un ens de caràcter superior, i molt menys quan aquestes competències fan referència a l'exercici de sobirania, a l'exercici de competències que tenen a veure amb les facultats de policia, amb les facultats compulsives sobre les persones, i aquí tenim un cas que és exactament igual. estam parlant de disciplina urbanística, estam parlant de la facultat de multar, de la facultat de fer actes compulsius contra el patrimoni de les persones que es pretén que es deleguin en un consorci, en uns ens estranys creats per l'administració local, insular i autonòmica, no sé què hi pinta l'administració autonòmica en aquesta història, perquè no té absolutament cap competència en matèria de disciplina urbanística. Creim que els mecanismes de cooperació que s'han d'instrumentar són uns altres, són uns mecanismes de cooperació que són els que estan establerts a la Llei autonòmica de disciplina urbanística, mecanismes de convenis, mecanismes d'assessorament, mecanismes de col·laboració, però en cap cas mecanismes de sostreure una competència a la qual en qualsevol cas els ajuntaments no hi poden renunciar. Però nosaltres deim més, a més que no poden, creim que no és bo

ajudar-los que renunciïn, no creim que sigui convenient que en nom de les dificultats que suposa per a un ajuntament la proximitat amb el ciutadà al qual ha de multar, no creim que per això els haguem de llevar una competència que els és pròpia, perquè si és així hauríem de començar a pensar, i nosaltres no hi estam disposats, que els ajuntaments no tinguin cap competència en matèria d'urbanisme, i això a nosaltres ens sembla un error profund, de base elemental que estam convençuts que qualche dia més forces polítiques compartiran i que, en qualsevol cas, els tribunals ens donaran la raó.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. També s'hi manté l'esmena 3027, del Grup Parlamentari Mixt. Per defensar-la, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sí, gràcies, Sr. President. Aquesta esmena fa referència a una cosa que fa molta por als propietaris de finques i d'habitatges en sòl rústic, i és que figurin inscrites al Registre de la Propietat totes les incidències, expedients de disciplina urbanística, etc., que tenen por que s'inscrigui això, per por que qual vulguin vendre aquesta finca o aquesta casa, puguin trobar-se amb problemes. Per tant, el que es proposa és que la CIU o l'ajuntament puguin inscriure d'ofici qualsevol expedient de disciplina urbanística, registrar qualsevol incidència de canvi d'usos o d'aprofitaments, registrar-ho d'ofici al Registre de la Propietat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Popular, té la paraula el seu portaveu.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Quetglas, no donarem suport a aquesta esmena, entenem, li ho dic seriosament, entenem que la disciplina urbanística dels ajuntaments no acaba de funcionar prou bé, no acaba de funcionar prou bé i hi hem de trobar solucions. Aquesta, i vostè sap que és compartida per altres grups d'aquesta cambra, pot ser una bona solució inicial, raó té vostè quan diu que s'ha de mirar prim i s'ha de mirar què és fa i què no es fa, evidentment no es poden fer les coses de qualsevol manera i incorrent dins possibles il·legalitats per part de l'administració, però sí que una labor de coadjuvament sobretot per part d'entitats, jo crec que sí que es pot dur a terme i només en darrer terme l'administració pot fer valer la seva autoritat per donar compliment a aquesta matèria, la de la disciplina urbanística, que ha estat tan controvertida.

Referent a l'exposició del Sr. Balanzat, dir que pels mateixos motius no li donarem suport i que aquest mecanisme que proposa de la inscripció al Registre podria ser vàlid en un principi si fossin casos esporàdics, però sabem que és un problema bastant estès i no creim que una inscripció massiva al Registre tampoc no solucionés res, al final es convertiria en costum, no hem d'inscriure en el Registre per saturar-lo, el que hem de fer és donar solució a aquesta problemàtica, tractem la disciplina urbanística de forma que sigui efectiva, de forma que sigui àgil i de forma que els ajuntaments no es trobin sols i que, en lloc d'haver-hi un ajuntament, i darrera, de forma subsidiària, un consell insular, establim aquestes entitats de col·laboració que es demostrarà que, com a mínim, són més àgils que no els mecanismes actuals que evidentment no han donat els resultats que creim que tots esperàvem.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Casasnovas, per una vegada estic absolutament d'acord amb el que vostè ha dit, hi estic d'acord, però això que vostè diu no és el que diu la llei, perdoni'm, estic d'acord que s'ha d'ajudar, s'ha de cooperar, s'han d'establir mecanismes que ajudin els ajuntaments a dur endavant la disciplina urbanística, hi estic d'acord, però això no és el que diu el text que vostè a continuació defensa i votarà. El que diu el text és que la disciplina es podrà desenvolupar per entitats creades per acord entre les administracions, i vostè diu, "bé, diu que es podran, serà excepcional", però alerta, a continuació insisteix i parla que el disposat a l'apartat anterior s'entén sense perjudici que la competència s'atribueixi a aquestes entitats de conformitat amb allò que disposa l'article 21 d'aquesta llei, i més endavant diu "el disposat a aquest article s'entén sense perjudici que la competència per imposar multes", aquí hi ha una flagrant il·legalitat, "s'atribueixi, sigui quina sigui la quantia, a les entitats creades de conformitat ...".

És a dir, no parlem d'un darrer extrem, d'un supòsit excepcional, no parlem d'això que, en qualsevol cas també, al nostre judici, no tendria la cobertura legal suficient perquè violenta la Llei de bases de règim local, parlem de la creació d'unes entitats que tendran una competència, i a mi em fa passar també molta pena, en nom de la disciplina urbanística, que alegrement es creïn algunes d'aquestes entitats, que comencin a posar multes, multes que els tribunals acabin declarant nul·les de ple dret per òrgan manifestament incompetent, que és el que pot passar amb aquest supòsit. Per tant, anem alerta amb el que feim, efectivament, té raó, hem d'anar molt alerta, hem de ser molt cauts, no hem de cometre il·legalitats.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Té la paraula el Sr. Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. L'esperit de l'administració, tant sigui local, com insular, com autonòmica, en aquest cas, no crec que sigui la de cometre il·legalitats, sinó de lluitar contra aquesta plaga que és la disciplina urbanística i donar-hi perfecte compliment. Jo crec que el punt 1 de la disposició addicional primera, és claríssim quan diu que "així mateix, el control de la legalitat urbanística i coadjuvar la funció inspectora es podrà desenvolupar per entitats creades per acord entre les administracions d'àmbit local, insular o autonòmic". Hi ha d'haver un acord de les administracions, si l'administració no hi està d'acord, no començarà açò, si un ajuntament se sent prou capaç de dur a terme el tema de la disciplina urbanística no se li imposarà cap tipus d'entitat. Aquí s'estableix un acord potestatiu, un acord que es podrà establir en tot cas o no establir, en funció de les necessitats de cada municipi. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas. A la disposició addicional segona s'hi mantenen sis esmenes, la 3120 de supressió i la 3116 de modificació, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar-les, té la paraula el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Aquestes són esmenes de modificació de la Llei de camps de golf, nosaltres reiterem la nostra postura ja coneguda i antiga que entenem que la legislació ha de recollir que els camps de golf, en qualsevol cas i sense excepcions, s'han de regar exclusivament amb aigües residuals i no amb aigües procedents de dessalació ni amb aigües procedents de fons no de rius, quins rius, Sr. President, quins rius?, ni torrents, ni coses d'aquestes. La Llei de camps de golf és una llei que ha de servir, si serveix per a qualche cosa, si té algun aspecte positiu hauria de ser aquest, és a dir, donar una utilitat a les aigües procedents de depuradores, i res més, per suposat ja és sabuda la nostra postura contrària a l'oferta complementària, aquest tipus de coses que té la Llei de camps de golf, però introduir noves excepcions a l'obligatorietat de regar els camps de golf amb aigua procedent de depuradores, ens sembla una regressió més en el camí de la millora mediambiental que comporta aquesta llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. També s'hi manté la 3031 de supressió del Grup Mixt i la 3115, de supressió també, del Grup Parlamentari Socialista que varen ser agrupades. Per defensar la 3031, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, una mica repetir el que ha dit el Sr. Quetglas. És una barbaritat mantenir en aquests moments que els camps de golf es podran regar amb fonts, rius, torrents que aboquin a la mar, home, jo crec que ja hem avançat una miqueta en tot el que són aquests temes de l'aprofitament de les aigües i tal, i crec que és una barbaritat i per tant s'hauria d'eliminar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. La 3115 del Grup Parlamentari Socialista. Vol fer ús de la paraula, Sr. Quetglas? Té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, gràcies, Sr. President. Continuem amb les modificacions de la Llei de camps de golf. Nosaltres pretenem exactament el contrari del que pretén el text de la llei. El text de la llei diu que l'obligació de regar amb aigua depurada que encara subsisteix a la Llei de camps de golf, no serà d'aplicació en els camps autoritzats anteriorment a la Llei de camps de golf del 88. Nosaltres pretenem exactament el contrari, que sigui d'aplicació dins un termini màxim de sis mesos en els camps autoritzats amb anterioritat a la Llei del 88, si més no per admetre que les circumstàncies en relació a quan es va fer la Llei de camps de golf del 88, en relació a les possibilitats d'obtenir concessions d'aigües depurades, ha canviat substancialment, en aquests moments ja no hi ha dèficits, l'any 88 hi havia pretensions de camps de golf que tenien problemes de trobar concessions d'aigües depurades perquè no hi havia suficient producció d'aigua procedent de depuradora, ara el problema, si de cas, és exactament el contrari, i per tant hauríem d'estimular des d'aquí que les aigües procedents de depuradora tenguessin una utilitat i, per tant, obligar els camps de golf construïts amb anterioritat a l'any 88, també a adaptar-se a la necessitat de regar amb aigua procedent de depuradora.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. També s'hi manté l'esmena 3191 de modificació, del Grup Parlamentari Mixt. Per defensar-la, té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. L'esmena d'Unió Mallorquina és tan sols de substitució i intenta millorar el text inicial de la disposició addicional segona en el seu punt 2. Creim que aquesta disposició tracta d'adaptar en el termini de dos anys tots els camps de golf erigits amb anterioritat a la Llei de camps de golf perquè reguin amb aigües depurades, desalinitzades o qualsevol altre tipus que no siguin de conca. Creim que el problema de subministrament d'aigua és prou greu a la nostra illa i és, a més, un problema permanent que no s'ha solucionat i encara avui veim com el vaixell ens ha de dur l'aigua a la nostra illa. Per tant, no sembla aconsellable un règim d'obtenció d'aigües que limiti més els recursos de què disposam a Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. També s'hi manté l'esmena 3169 de modificació del Grup Parlamentari PSM. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Coincidint amb els anteriors ponents respecte d'aquesta modificació de la Llei de camps de golf, consideram que és una aberració, una immoralitat gairebé, ja ve de l'any 88 per part del nostre grup, però molt més en la situació de l'aigua que s'ha agreujant durant aquests darrers deu anys, que havent de dur aigua en vaixells i havent de fer despeses mil·lionàries per poder subministrar aigua potable a la població, haver de permetre que aigua potable serveixi per regar camps de golf, fins i tot els de nova creació, bé sigui a través d'aigua que en aquest moment aboca a la mar, però si és un excedent, en tot cas es podria recuperar, evidentment de fonts, rius i torrents, ja la gracieta sobre els rius, que ja ho va ser el 88, però que el Partit Popular, sembla que aquí ens vol convertir en un país d'una certa importància i manté l'esment aquest als rius, creim que no té ni cap ni peus.

Per altra banda, la desalinització té uns costos energètics molt importants que al cap i a la fi se socialitzen, perquè si s'ha de fer una canalització, si s'ha de fer un gasoducte i s'ha de fer una nova central tèrmica i qualsevol infraestructura per donar cobertura al consum energètic, al cap i a la fi entre tots pagarem el consum d'una dessalinitzadora per regar un camp de golf, crec que això no té ni cap ni peus, i havent-hi, com hi ha, efectivament, un excedent d'aigües residuals procedents de les Edar, creim que el que s'ha d'exigir és que tots els camps de golf, els actuals, molt més els futurs, però tant si són posteriors a la Llei de camps de golf de l'any 88 com els anteriors, s'hagin de regar amb aigua depurada. Recordam que aquest és el compromís respecte dels camps anteriors al 88 que va assumir en aquesta cambra, deu fer menys d'un any, l'anterior conseller de Medi Ambient, el Sr. Reus, hi ha una resolució aprovada per unanimitat d'aquesta cambra, no deu fer un any, que s'obligaria tots els camps de golf existents anteriorment a l'any 88 a regar amb aigua no potable i, en canvi, se'ns du una llei del sòl rústic i es fan rebaixes. Se'ns torna a dir que només serà l'ampliació dels camps de golf els que hauran de regar amb aigua depurada, creim que és un greu error, aquest era el moment, ara era el moment amb aquesta llei de sòl rústic per aprofitar i regularitzar la situació d'aquests camps de golf i creim que, com dic, és una immoralitat fer servir aigua potable per regar camps de golf amb les mancances d'aigua que viu el nostre país.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per dir que rebutjarem aquestes esmenes perquè no compartim el seu esperit, sobretot i de manera especial el d'algunes d'elles, per exemple, començant per les darreres argumentacions que ha fet el Sr. Alorda, creim que no s'on de rebut, no són de rebut perquè obeeixen a una demagògia quasi bé impresentable. Quan no hi havia aigua, no podíem tenir camps de golf, ara que tenim sistemes d'obtenir aigua per formes no directes, tampoc no podem tenir camps de golf, aleshores haurem de veure quan podrem tenir camps de golf. A mi em sembla que un camp de golf que empra aigües depurades o un camp de golf que empra aigua d'una desalinització que va a compte del propietari, no va a compte de la Comunitat, no intenti confondre els ciutadans, va a compte de qui posa la planta dessaladora. O, en tot cas, quan diu d'aigües procedents de fonts, rius o torrents que aboquin directament a la mar, açò tampoc no pot ser, o sigui és més, segons el Sr. Alorda, és més moral que un riu que passa amb un cabdal ple aboqui directament a la mar i es perdi aquella aigua, que no que s'empri per a una sèrie d'activitats que donen una certa riquesa i un cert reaprofitament al nostre territori. No veim aquesta mania als camps de golf, si vostès estan en contra dels camps de golf, Sr. Alorda, ho digui clarament, però no cerquin excuses ni subterfugis. Nosaltres ens trobam amb unes determinades condicions de restricció i així com estableix la llei, totalment a favor dels camps de golf, creim que donen una riquesa important al territori i una conservació d'aquest territori.

Per altra banda, faci vostè estudis comparatius amb altres activitats que es duen dins el sòl rústic, que consumeixen molta més aigua que un camp de golf i que en cap cas no són discutides. Per tant, no ens sembla adient aquest atac desmesurat cap als camps de golf per la importància que tenen a l'economia de les nostres illes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Si haguéssim volgut fer un debat sobre l'oportunitat i conveniència dels camps de golf, l'haguéssim plantejat així. Efectivament, el nostre grup considera, té un cert recel en determinades ubicacions dels camps de golf i els efectes paisatgístics que puguin tenir, però no ens hem pronunciat mai, si ho haguéssim de fer ho diríem als programes i allà on calgui, en contra sistemàticament i de principi dels camps de golf. Parlam d'un problema, l'aigua, i aquest sí, i d'aquest parlam, no em surti a una altra banda, parlam d'aquest. Aigua que aboca a la mar, tenim l'experiència, últimament, per exemple, de la font de s'Olla i la Lledonera, a Sóller, era aigua que segons el Partit Popular abocava a la mar, però l'anaven a cercar a dalt de tot de la font, resultava que el que realment aboca a la mar, que després d'una pressió popular important s'ha reconduït, sembla, veurem com queda el projecte, serà moltíssim menys, perquè no es recull on sorgeix l'aigua, sinó a peu de desembocadura, això no és el que es fa amb aquesta llei dels camps de golf, es pressuposa que hi ha una aigua que aboca a la mar i s'agafa a qualsevol de les seves altures i es dur cap als camps de golf ignorant que hi ha aigua que es filtra, és que s'ignora que hi ha moltíssimes ..., que tota aquesta aigua, no tota se'n va a la mar?, i és més, si aquesta aigua se'n va a la mar, mentre estan duent vaixells d'aigua potable, per ventura s'haurà de canalitzar, per ventura sí, és trist per ventura que tota l'aigua canalitzada s'hagi d'aprofitar al cent per cent, però si s'ha d'aprofitar que sigui per a consum humà.

En aquest moment hi ha unes mancances per a consum humà importantíssimes, i vostès volen utilitzar aigua potable, aigua bona per regar camps de golf. Hi havia un compromís, per cert, parlam dels nous, els anteriors al 88 reguen amb aigua de pous, normals, aigües de subministrament ordinari, la qual cosa, a aquesta ja que ..., vostè no dirà immoralitat, ho dic jo, i aquesta cambra no fa un any va decidir que ho era, i va aprovar per unanimitat, i el Sr. Reus en féu la defensa, que s'havia d'obligar a tots els camps de golf anteriors al 88 a no regar amb aigua potable. Això és una rebaixa, això és dir que sí. no sé si vostè no comprèn quin és l'abast de la problemàtica, d'entrada és evident que hi ha altres usos que tenen més consum que un camp de golf, però és que un camp de golf és una opció de lleure que gasta diàriament com un poble de dos mil habitants, creim que si el consum és equiparable a una habitació de dos mil habitants, creim que, primer, s'ha de donar cobertura a les necessitats de consum humà, i després ja pensarem quines han de ser les altres.

Per tant, l'únic que li deman és que el Partit Popular arribi on havia arribat fa una sèrie de mesos quan va aprovar a aquesta cambra el compromís de fer regar tots els camps de golf amb aigua depurada. Ni més ni pus. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, si en alguns casos vostè creu que no es dona un compliment estricte del que està previst o que es preveu actualment en aquesta llei que entrarà en vigor pròximament si avui resulta aprovada, el que ha de fer, per açò som aquí, és presentar esmenes, si aquests rius, torrents o rierols -si li agrada més la paraula- o fonts que van a la mar, vostè creu que l'aigua s'ha de captar als darrers dos-cents metres, hagués fet una esmena i tal vegada hagués estat açò una aportació interessant, estic completament d'acord que no s'ha de pujar quilòmetres cap amunt, hagués fet una esmena i ho haguéssim discutit, però vostè, en aquests termes no s'ha expressat.

I, per acabar, dir-li que evidentment no li donarem suport, però a més dir-li que hi ha una cosa que avui m'ha sobtat i per a mi és causa d'una certa alegria, d'un cert reconeixement cap al seu partit, diu que no estan frontalment en contra dels camps de golf, sempre que es posin a uns llocs determinats. Des de l'illa de Menorca fa molts d'anys que lluitam per açò, ens voldrà fer arribar la suggerència des del PSM on es poden situar camps de golf a Menorca? Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la disposició addicional tercera, segons m'informen ..., on s'hi mantenen dues esmenes, la 3122 de supressió del Grup Parlamentari Socialista i la 3170 de supressió del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. En primer lloc, veurem la 3122, Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Casasnovas, per tercera vegada, la primera va ser a ponència, la segona en comissió, i ara davant el plenari, li deman que em tradueixi a llenguatge entenedor el contingut de la disposició addicional tercera. Jo ho he consultat amb experts, amb gent que en sap, d'això d'urbanisme, i ningú no li troba un significat comprensible. La llegiré per il·lustrar els senyors i senyores diputats. Diu: "A les finques ubicades a l'àrea natural d'especial interès o en àrea rural d'interès paisatgístic en les quals, en aplicació de la superfície mínima establerta per a la zona de què es tracti, sigui possible edificar dos o més habitatges -fins aquí és clar, i ara continua-, els habitatges que resultin d'aquesta aplicació es podran concentrar, edificant-se cada un d'ells en parcel·les de superfície igual o superior a la determinada com a mínima pel planejament municipal i quedant afectada la totalitat de la finca al conjunt".

Perdoni, però jo no ho entenc, no jo, som molts els que no ho entenem. Demanam la supressió a no ser que se'ns tradueixi, perquè la interpretació que sospitam és realment perillosa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Esmena 3170 de supressió del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, el nostre grup tampoc no acaba d'entendre, o l'entén i així com l'entén s'estima més que no hi sigui, aquesta disposició addicional del 16 bis de la Llei d'espais naturals. D'entrada, totes aquestes modificacions que es varen fer a la Llei d'espais naturals, de manera ignominiosa, per al nostre grup, ja podrien desaparèixer immediatament i deixar la redacció primigènia que va tenir aquesta llei, probablement o sens dubte, la Llei d'ordenació del territori amb la qual se sent més identificat el nostre grup parlamentari.

En tot cas, el que sí hem detectat és que es fa una reducció de l'abast de l'article, en el sentit que fins ara es parlava de qualsevol construcció al sòl dels aneis i dels arips que havia de mantenir una parcel·la mínima, i ara aquesta construcció se ceneix només a l'habitatge. Fins i tot si hagués hagut una regulació de les edificacions agràries, dels porxos de la Serra de Tramuntana, de les casetes d'eines en general, magatzems agrícoles, etc., hi haguéssim pogut participar a la discussió, però el que es fa és senzillament deixar amb zero metres quadrats a la Serra de Tramuntana i a qualsevol zona protegida la parcel·la mínima per a edificacions agràries, la tradició que coneixem de quines són les parcel·les agràries i quines són les edificacions agràries que es van aprovant, les casetes d'eines i els porxos que es van aprovant arreu, creim que és perillosíssima aquesta reducció, perquè, al final el que es produeix és que tornam a tenir un debat sobre els xalets, sobre els habitatges unifamiliars, aquesta llei evita absolutament tots els edificis agraris, no en diu res, i allà on en deia una cosa, que era a la Llei d'espais naturals, ho elimina. Així, doncs, ens podem trobar que no hi ha cap mena de parcel·la mínima per característiques agràries, i ens trobarem amb 2.000 metres a la Serra de Tramuntana construït un porxo, i si cada 2.000 metres se'ns en construeix un, i després anirem al 16 bis i veurem com és que s'agrupa tot allò i hi farem un nucli rural.

Creim que és perillosíssima aquesta disposició, sota una certa capa d'innocència, és una mina contra la protecció de tots els espais naturals, de tots els espais rústics protegits de les Illes Balears. En tot cas, si hi ha d'haver una regulació específica per a les parcel·les agràries, que es faci, discutim si ha de tenir un tractament diferent de l'ús residencial estricte, però de cap manera zero metres quadrats, de cap manera zero metres en qualsevol cas.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin fer ús de la paraula? Sr. Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sí, gràcies, Sr. President. Per dir que no donarem suport a aquesta esmena, perquè entenem que el sentit del text expressa clarament quina és la determinació, és a dir que una finca, en tot cas, sempre resultarà tota ella afectada, (...) reorientar, i aquí ho expressa, quan siguin (...), edificar dos o més habitatges es podran reordenar de la forma que sigui més convenient. Per tant, si a una determinada finca hi ha zones més sensibles es podran reordenar cap a una altra zona, però sempre quedant afectat el perímetre total d'aquesta finca. Estam d'acord, no obstant açò, amb el Sr. Alorda, que evidentment després, en un desenvolupament reglamentari, s'haurà d'especificar de forma restrictiva aquests casos, per donar compliment al que és el veritable esperit d'aquesta llei. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la disposició addicional quarta on s'hi manté una esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt, que és la 3196. Decau, idò, aquesta esmena per no fer-ne la defensa.

A la disposició addicional cinquena s'hi mantenen tres esmenes, la 3123 de supressió del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el seu portaveu Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, m. Sr. President. És una esmena coherent amb una ja votada i derrotada i, per tant, entenem que decau. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Decau o la retira?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Aquesta esmena era coherent amb una que hem votat avui matí i ha quedat derrotada, que era aquella que pretenia que el sòl rústic no pogués passar directament a urbà. Ja que aquella esmena ha estat derrotada, perquè ja ha estat votada, entenem que ...

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Amb la seva expressió de "decau", aquesta presidència la dona per retirada, per tant no es podrà votar. Passam a l'esmena 3193 del Grup Parlamentari Mixt. Ja que no es defensa, decau o es retira, decau. 3172 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, aquesta esmena també ha estat tractada avui matí en esmenes del Grup Socialista que les introduïem dins l'articulat, nosaltres hem aportat una solució diferent que era una disposició addicional. El sentit és que de cap manera mai sòl rústic no pugui passar, sense cap mena de transició, dins sòl urbà. La plus-vàlua que es genera de passar de rústic a urbà significa que hi ha d'haver algun mecanisme perquè la comunitat participi d'aquesta plus-vàlua, és un principi que crec que tots hauríem d'anar introduint, incorporant al bagatge cultural urbanístic a les Illes Balears, molt especialment a les Illes Balears on aquesta plus-vàlua és importantíssima. Per tant, ha de ser a través d'instruments, a través de fórmules d'urbanitzables que permetin la cessió de vials, que permetin una recuperació d'un percentatge de l'aprofitament urbanístic per l'ajuntament, l'única manera que determinat sòl passi de rústic a urbà. Hi ha d'haver una transició.

Aquesta llei permet que passi directament tot un percentatge de sòl rústic a urbà sense cap mena de recuperació. I creim que és un greu error. En tot cas, la còpia és de la llei valenciana que crec que funciona amb prou intel·ligència urbanística amb aquesta solució.

Per altra banda, ens sembla molt bé, i això sí que és un dels encerts d'aquesta llei que volem alabar, és haver reduït el percentatge de sòl rústic que pot esdevenir urbanitzable en cada modificació. Això no obstant, el cert és que tindrà molt poca virtualitat aquesta mesura perquè les capacitats de població actuals dels municipis illencs és extraordinàriament alta, perquè ja hi ha uns urbanitzables prevists enormes. Per tant, si el càlcul es fa no sobre la població sinó sobre la capacitat de població que el planejament actual preveu, l'increment que encara es consent és enorme, perquè el percentatge d'un número enorme també té la seva proporció. És per això que nosaltres hem rebaixat aquests percentatges que preveu la llei del 10 al 5 i que, a més a més, a partir d'un 3% aquesta modificació tenguí el caràcter de revisió, perquè tindrà moltes més garanties de tractament urbanístic, d'estudi, de les repercussions que tindrà aquesta modificació del planejament si l'anam incrementant.

Creim que és per aquesta via que s'ha de fer, hi ha d'haver uns límits al creixement. Allò que succeeix és que el creixement que en aquest moment es preveu legalment en els planejaments en vigor és tan alt que aquesta norma arriba massa tard; haurà de venir acompanyada de desclassificacions efectives i haurà de venir acompanyada de cirurgia urbanística, desgraciadament, perquè l'urbanisme preventiu ha fet aigües, fins ara. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir? Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Només per deixar constància, com ha dit el Sr. Alorda, que una esmena pràcticament igual a aquesta havia estat inclosa pel Grup Socialista dins l'articulat i pels mateixos motius que hem esgrimit abans, donat per rebutjada aquesta esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

A la disposició addicional sisena i setena ni s'han presentat esmenes.

A la disposició addicional vuitena s'ha presentat una proposta signada pels representants dels cinc grups parlamentaris que postula afegir una disposició addicional vuitena relativa a aplicació de la norma més restrictiva per a la determinació parcel·la-hectàrea mínima dins l'àmbit dels espais naturals. Està signada pels cinc portaveus dels grups parlamentaris i, per tant, aquesta presidència demana si hi ha qualche portaveu que vulgui intervenir en referència a ella. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Hi ha algú que va dir que la major venjança..., no sé com és. En aquest cas jo he de confessar que no ha estat per això que finalment el grup parlamentari ha firmat l'esmena, perquè teníem la temptació grossíssima de ser exactament igual com ells, el que passa és que el contingut de l'esmena, analitzat amb cura, aclareix el nivell de protecció del municipi de Sant Antoni d'Eivissa i no era qüestió que aquest municipi acabàs pagant els plats romputs d'una brega parlamentària una mica infantil que s'ha muntat en aquest parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Altres intervencions? Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. No ens podem estar, des del nostre grup, de tornar a denunciar els efectes nefastos de tots i cadascun dels articles de la Llei 7/92, de modificació de la Llei d'Espais naturals, que va ser una llei, efectivament, nefasta, que hagués pogut deixar perfectament com estava la Llei d'Espais naturals primigènia que va ser un bon producte d'aquesta cambra. La disposició derogatòria, absolutament desafortunada, d'aquesta llei 7/92 ens ha posat en aquest supòsit d'haver d'interpretar si realment la normativa de major protecció a una determinada zona està o no en vigor, quan des dels plantejament originaris de la Llei d'Espais naturals era senzillament una qüestió incomprensible perquè, naturalment, es plantejava com a una llei de mínims que tota la protecció superior quedava absolutament vigent.

Només una disposició derogatòria que precisament pretenia, entenem, procurar que no hi hagués tanta protecció, ens du ara a intentar esmenar aquest error. Tant de bo hi siguem a temps perquè el mateix punt segon parla de recuperar la seva vigència, d'aquestes normes, per tant es parteix de la base que l'havien perduda, que en aquests moments estan derogades, i ara es recupera la vigència. Veurem en què acaba tot aquest contenciós; tant de bo que sigui per bé de Sant Antoni de Portmany, per bé de tots els illencs, que arribem a temps perquè la protecció màxima sigui la d'aplicació en aquesta zona. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Francesc Quetglas té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres hem firmat aquesta esmena i estam d'acord amb la seva tramitació i amb la seva incorporació al text de la llei, però això no obstant tampoc no podem deixar de dir, primer, que l'entenem innecessària, és a dir, que sembla mentida que en aquestes altures ens haguem de plantejar incorporar a una llei el fet que la mesura més proteccionista és aquella que ha de primar com a interpretació de la Llei d'Espais naturals; és la primera cosa que és absolutament sorprenent, però hi ha més, és a dir, aquí el problema que es planteja fa referència a la incorporació en aquesta llei d'aquesta disposició que està en contradicció amb el mateix contingut de la llei quan aquesta amenaça els municipis que intentaran dur, a través del seu planejament municipal, normes més proteccionistes, els amenaça amb el fet d'aixecar lesió determinant de responsabilitat de l'administració que les dugui a terme.

La introducció d'aquesta esmena combinada amb l'article 12 d'aquesta llei converteix, en aquest precís moment, l'Ajuntament de Sant Antoni en presumptament responsable d'eventuals indemnitzacions per haver fet ús d'aquesta autorització legal; mirin quina gran contradicció, en aquests moments, el Grup Parlamentari Popular comet. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, només per donar-nos un poc l'enhorabona per haver signat tots, després de tots els peròs que hem trobat, finalment, i bé, allò del Sr. Quetglas crec que també és surrealista, és a dir, diu que està d'acord i posa peròs. No s'havia duit fins ara i no s'ha resolt fins avui perquè també ens sobta que una persona com vostè que es reuneix amb tants de catedràtics, fa tantes taules rodones i llegeix tants de tractats i és tan savi en aquestes qüestions, no ens ho hagués proposat abans; per açò mateix, Sr. Quetglas. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a l'esmena d'addició d'un punt 1 i 2, que és la 3117 del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Insistim en les qüestions de les caducitats de les declaracions d'interès general. El Decret 75/89, sobre criteris de la Comissió Provincial d'urbanisme per a la declaració d'interès social i utilitat pública, estableix un procediment de caducitat per a aquelles declaracions que no es desenvolupin. Al nostre judici el procediment establert és complicat, embullat, de difícil aplicació perquè estableix una salvaguarda que és el fet de disposar de llicència municipal d'obres que paralitza, que petrifica, la possibilitat de declarar la caducitat de la declaració d'interès social.

Nosaltres entenem que clar declarar un mecanisme automàtic de caducitat i proposam el següent: en primer lloc, que totes aquelles declaracions d'interès social anteriors al Decret, perquè hem de comptar que el Decret no contempla la retroactivitat de l'aplicació d'aquesta norma a les declaracions anteriors, nosaltres defensam que avui, nou anys després, ja és ben hora que aquesta llei declari la caducitat automàtica de totes les declaracions d'interès social que avui, nou anys després, encara no s'han desenvolupat; sembla una mesura bastant prudent, no sembla que estiguem trepitjant el dret de cap ciutadà ni cap garantia difícil de combatre perquè, efectivament, estam en una situació en la qual hi ha borses especulatives -i això fa referència, sobretot, a declaracions d'interès social per a camps de golf- que en aquests moments, a més, emparat per polítiques més restrictives quant a declaracions d'interès social per a camps de golf estan, en aquests moments, esperant una revalorització damunt el que és, simplement, un acte administratiu de declaració d'interès social.

En segon lloc, també proposam l'anul·lació de les llicències quan s'acordi la caducitat de l'interès social; en comptes de dependre la caducitat d'interès social de l'existència o no de llicència, fem-ho al revés, perquè sinó, llicències atorgades per ajuntaments sense pràctica caducitat perquè el temps que es concedeixi sigui il·limitat o simplement perquè es vagin concedint pròrroques de manera excessivament automàtica, fa pràcticament impossible l'aplicació d'allò que preveu el mateix decret de declaracions d'interès social de cara a la caducitat.

I, en tercer lloc, establir un mecanisme d'anul·lació als sis mesos que, obtinguda la declaració d'interès social, l'interessat no obté la llicència d'obres i, d'aquesta manera, farem molt més operatiu, farem molt més estricte el caràcter d'interès públic, d'interès general, d'interès social, que tenen aquestes declaracions. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a l'esmena 3173 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, que és una esmena també d'addició. Sr. Antoni Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En franquesa confiàvem que aquesta sí que l'admetrien. És una disposició addicional copiada de la llei valenciana i de la llei madrilenya i, pel que hem vist, copiada també del projecte de llei que duia el Sr. Reus davall el braç quan es va presentar en el Consell de Govern. Deia que els terrenys que hagin estat afectats per un incendi forestal seran objecte de programes de regeneració durant els 20 anys següents a la data de l'extinció del darrer incendi. Durant el període de regeneració no podran ser objecte de reclassificació urbanística.

Ens sembla una mesura d'higiene urbanística antiespeculativa i antiincendi forestal que s'ha de tenir -ho hem de dir així- poca vergonya política per votar-la en contra, directament. La veritat és que encobrir, no sé si també dir encobrir piròmans perquè, francament, hi ha un element molt interessant darrere una reclassificació com per instar, incentivar l'incendi forestal. Ho ha estat sempre, a les Illes Balears, però molt especialment després d'aquesta llei. Recordem que aquesta llei diu que és sòl rústic aquells que té vocació agrària o forestal. Per tant, si hi ha un sòl forestal allò és un sòl rústic; si no hi ha sòl forestal allò no és sòl rústic. Per tant, pel simple fet que es cremi aquell sòl pot deixar de tenir vocació forestal i passar a tenir una vocació turística: està a vorera de mar, està ben emplaçat, és una zona segurament cobdiciada i, per tant, l'element turístic és predominant damunt l'agrari o forestal; per tant es pot reclassificar. De fet la Llei del Sòl rústic ens diu que ha de ser rústic aquell que té vocació forestal i aquest terreny l'ha deixada de tenir: malauradament es va calar foc, li varen pegar foc i avui ja no té interès forestal; és un peix que es mossega la cua perillosíssim. Hi ha hagut, a tots ens consta, s'hagin provat o no, incendis forestals en els quals sempre s'ha intuït, sospitat, que hi havia uns interessos urbanístics, uns interessos especulatius.

Aquesta llei sembla que ho incentiva. Quan el projecte de llei del Partit Popular arriba a Consell de Govern i algú té prou interès com per retirar aquesta disposició addicional del text originari ens haurà d'explicar per què, ens haurà d'explicar per quins motius, perquè la veritat és que a aquells que ho veim des de fora, sense conèixer els *intrínsecs* que mouen el Partit Popular i quines són les motivacions que té a l'hora de prendre decisions urbanístiques, ens sobta, ens provoca autèntics calfreds que ho retirin de la seva pròpia llei del seu propi conseller i quan es du com a una esmena no tinguin el coratge polític de llevar-lo. Algú comentava, del Partit Popular, en petits cercles una cosa així: "Home!, si un propietari ha tengut la mala sort que se li ha calat foc, a més a més no el perjudicarem no deixant-li reclassificar; a aquest senyor o a aquesta senyora li hem de donar alguna sortida, com a mínim que edifiqui". Aquesta és la idea que temem que hi ha al darrera; algú té el coratge, com a mínim, d'expressar-la en primera persona i se la fa seva. El Partit Popular que no ens vengui amb coverbos ja que vostè fa emplaçaments i ens tracta de demagògics.

Si d'allò que es tracta és de preservar el sòl forestal, quan es crema s'ha de regenerar. Si del que es tracta és d'una altra cosa, s'ha de votar en contra d'aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervencions dels altres grups? Sr. Grosske, té vostè la paraula pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Efectivament, en aquest mateix debat hem vist una altra esmena bastant més radical, si es vol, en el seu contingut, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que fixava amb termes indefinits el termini de temps en el qual no es podia procedir a aquesta reclassificació. La veritat és que l'opció que ara presenta el Grup Parlamentari Nacionalista té una versió molt més moderada en aquest sentit i simplement demana garanties que serà restaurat el mal fet, i que se suposa que ningú no desitja, per un incendi forestal en el sentit que es procedirà a la regeneració d'aquesta zona forestal i que, evidentment, mentrestant no es podran reclassificar els terrenys perquè, òbviament, aquesta reclassificació impediria aquesta feina de reforestació.

Per tant, en definitiva, aquesta esmena l'única cosa que pretén és restaurar els danys d'un incendi, és a dir, que aquest parlament es compromet en la restauració dels danys provocats per un incendi i, realment, votar en contra d'aquesta esmena és molt fort políticament, perquè no es pot argumentar de cap manera que confiam en els ajuntaments perquè no facin aquesta reclassificació. Quin sentit té això de dir que confiam en els ajuntaments? Si és el parer i el criteri d'aquest parlament que això no s'ha de reclassificar i s'ha de reforestar aquesta ha de ser la posició que reculli la llei. No votar aquesta esmena significa deixar oberta la possibilitat que això es faci i, per tant, obrir una porta significa, en definitiva, contemplar la possibilitat que algú la passi, perquè no s'obrin les portes perquè ningú no les passi, això no té sentit políticament ni jurídicament. Per tant, es fa una cosa molt greu barrant el pas a aquesta esmena, s'afavoreixen, com a mínim, interessos individuals de propietaris per damunt dels interessos generals i, com a màxim, s'afavoreixen, efectivament, maniobres que són directament delictives, que és la possibilitat de provocar un incendi amb finalitats especulatives. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Casasnovas, pel Grup Parlamentari Popular té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Aquest és un tema que ja havíem vist, em sembla recordar, avui dematí a conseqüència d'una esmena del Grup Socialista i jo he agraït el to en què el Sr. Quetglas ha fet les seves intervencions, tot i que en algunes coses no hem estat d'acord, però jo crec que hem tengut un to bastant seriós en aquestes intervencions. No succeeix així ara mateix amb aquesta esmena del Grup PSM. Jo crec que tot el que ha dit el Sr. Alorda, tot el que ha dit, diu que no l'acusi de fer demagògia; és que ja no en pot fer més, és que ja no se'n pot fer més.

Els terrenys que tenen una classificació de forestals o que estan en zones poblades d'arbres estan previstos en els plans generals d'ordenació urbana i, en el seu defecte, a les normes subsidiàries. Li reiter l'explicació d'avui matí, cosa que sol fer, però per la importància que té, en primer lloc. En segon lloc, molts d'aquests terrenys estan dins l'àmbit de la Llei d'Espais naturals. Dins la Llei d'Espais naturals, si maldament es cremés, aquests límits no es poden modificar ni per un ajuntament ni per un consell, tret que vengui aquí una proposta parlamentària que sigui suficient. Per tant, com que tot açò ja està prou previst i prou garantit i, en darrer terme, queda a la responsabilitat d'un ajuntament, que tampoc no és tan forta com vostè vol fer veure perquè les zones poblades d'arbres, aquestes zones forestals a protegir normalment no estan a la vora dels pobles o no estan damunt la costa perquè, si hi estan, ja estan a la LEN o ja estan protegides, a més de la LEN, per altres disposicions normatives; per tant, la resta que queda, que és una part mínima, queda baix la responsabilitat dels ajuntaments.

Jo li continuo insistint, i aquí estic en desacord amb el portaveu d'Esquerra Unida però li continuo insistint, a vostè, que jo crec que els ajuntaments de les nostres illes són responsables, que els alcaldes són responsables a l'hora d'actuar en benefici de la comunitat i que no hi ha cap alcalde, no hi ha cap ajuntament, que es presti a reclassificacions de sòl perquè un senyor ha provocat un incendi o l'ha deixat de provocar. Les coses crec que són molt més serioses. El debat en un plenari d'un ajuntament d'un canvi d'un pla general d'ordenació urbana o d'unes normes subsidiàries són per uns motius molt determinats, per una ampliació de sòl industrial, per una ampliació d'unes unitats d'actuació en sòl urbà en un poble determinat, però jo no crec que hi hagi cap alcalde, que hi hagi cap ajuntament, que tengués la poca vergonya d'anar dient als veïns que incendiessin territoris per després reclassificar-los, no ho crec; jo crec en la transparència i en l'honestetat dels nostres batles, li dic molt sincerament.

Per açò no donarem suport a aquesta esmena, que és ver que no introdueix res que sigui una cosa fora mida ni impossible, veim l'esperit i l'entenem però no la creim necessària perquè creim que la garantia és suficient i el millor és que, quan les garanties són suficients i en aquest cas més que suficients, no es vagi insistint en temes que només fan que distraure l'opinió pública i crear confusió. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Al nostre grup, efectivament, ens agradaria que no se'ns acusàs de posar-hi massa èmfasi, ens agrada el discurs tranquil, però és que, francament, amb aquesta disposició i la negativa del Partit Popular de votar-la pens que hem estat massa tous; per tant, gràcies per trobar que hem estat durs; nosaltres encara ens trobam tous, perquè no entenem com és que, si el Partit Popular mateix considera que hi ha d'haver aquesta disposició addicional, com ho han considerat a altres legislacions autonòmiques, quins són els arguments que es mouen dins un Consell per dir que es retiri aquesta disposició addicional?, perquè el fet que sigui innecessària, però que al cap i a la fi ho aclareix, ho millora i hi pot haver zones que quedi senzillament duplicada la seva protecció i altres protegides per primera vegada amb aquesta norma, no entenem per què es retira i, encara ara, vostè no ens n'ha donat cap, d'argument.

Aquí el que diu la llei, i això no ho podrà llevar ningú -desgraciadament, nosaltres ho hem intentat- és: sòl rústic és el que està poblat d'arbres, forestal; si no hi està, urbanitzable, urbanitzable, no té funció rústica, llei del sòl estatal, és urbanitzable. Per tant, pot ser que el protegeixi aquesta llei?, no, aquesta llei s'hi nega, aquesta llei baixa la protecció que en aquell moment tenia aquest sòl. En tot cas hi ha hagut una llei prèvia -que gràcies a Déu no han tocada- que és la Llei d'Espais naturals, que ja l'han tocada en altres coses però en aquesta encara no l'han tocada, i la Llei d'Espais naturals protegirà els territoris que ja protegia abans d'aquesta llei tot i que aquesta llei baixa la protecció dels altres i, concretament, aquesta llei diu que el sòl forestal que en un moment determinat es cremi no hi ha per què reforestar-lo i, en tot cas, es pot reclassificar l'endemà, perquè quan un veu un terreny cremat, que ja no participa del paisatge perquè, d'alguna manera, és un paisatge deprimit pensa que podrien quedar quatre casetes la mar de maques. Coneixem que realment hi ha hagut en aquestes illes prou tradició com per veure què ha passat a vorera de mar en totes i cadascuna de les possibilitats que han quedat per qualsevol causa, inclosa els incendis forestals.

Creim que una mesura higiènica com la que es proposava amb aquesta disposició addicional de cap manera es pot votar en contra. Per ventura s'hagués pogut ignorar, per ventura algú no l'hagués posada i no hagués passat res. Ara, el fet que algú la proposi, es digui el que s'ha de fer davant un incendi forestal en zona forestal i que el Partit Popular es negui a donar-li suport, francament, l'únic que es pot sospitar i, evidentment, no denunciar però sospitar són aliances piromano-especulatives molt estranyes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per tancar aquest punt vull dir que la protecció dels territoris no vénen determinats per una sola llei, afortunadament en aquest cas, per a les Illes Balears, però sí per una correlació de diverses lleis: l'actual, que debatem avui, quan sigui aprovada, la Llei d'Espais naturals, la 4/89, plans especials, plans d'ordenació del medi natural, venguin de la Llei del Sòl, venguin de la Llei d'Ordenació de territori, etc., etc., etc., a més de la protecció que donen els municipis que és, també, fonamental, importantíssima.

Sr. Alorda, abans no li he fet esment perquè se m'havia oblidat però també li vull dir: les acusacions que vostè fa són absolutament gratuïtes. Estic d'acord en què (...) hagués estat millor perquè consider que és superflu parlar d'aquest tema quan està suficientment protegit, i quan vostè el du aquí, s'hagués pogut ignorar..., bé, açò s'ho hauria de dir a vostè mateix que és qui l'ha duit aquí, aquest tema, i no està d'acord amb aquesta disposició, però el que no pot fer mai és, vostè, com ha fet abans, dir que hi ha persones del PP que en petits cercles comenten... Quines persones?, no és seriós que un parlamentari digui que hi ha persones que deixen anar rumors d'una cosa o l'altra i no digui quines són. Jo aquesta tècnica no l'empraré mai, mai no li diré a vostè que un company seu del PSM m'ha dit açò o m'ha deixat de dir o es comenta o es corre el rumor a tal o qual cafè aquesta o altra cosa. Vostè, crec, quan fa afirmacions d'aquest calat, tan importants, ha de dir noms i llinatges si no és que vol resultar en postures que, em cregui, són males d'aguantar aquestes sospites velades cap a altres coses que en res beneficien el diàleg parlamentari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la disposició addicional primera a on es manté una esmena, la 3037, de modificació, del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Pascual, té vostè la paraula.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena es defensa en els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir?

Passam a la disposició transitòria segona a on es manté una esmena, la 3175, de supressió, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Alorda té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Una de les mancances, entenem, també d'aquesta llei és la no regulació o la manca de regulació dels edificis existents en aquest moment; no regula possibilitats d'edificis inadequats, edificis fora d'ordenació o d'edificis que vagin en contrari a tota la regulació posterior que hi hagi hagut dins el sòl rústic. Nosaltres, per tant, demanam que, com a mínim, en aquesta disposició transitòria, que sí que mínimament parla dels edificis existents, la vinculació de l'edifici existent en aquests moments amb la finca es faci en qualsevol moment que demani llicència, qualsevol llicència, no només les de noves edificacions. De fet crec que hi ha un error, en aquesta transitòria, quan diu que els edificis existents, quan vulguin fer una nova edificació, se'ls demanarà la vinculació de l'edifici a la finca. O hi ha un error i allò que volia dir era que quan demanassin llicència es demanaria que l'edifici existent quedàs vinculat a la finca o, senzillament no ho entenem, perquè es parla d'un nou edifici i aquesta llei ja és d'aplicació al nou edifici. Probablement hi ha un error; no ho sé, perquè no hi ha hagut possibilitat de diàleg per discutir aquests petits detalls de si hi ha errors o no n'hi ha. En tot cas, està mal redactat o la seu és impròpia perquè estam en seu d'edificis existents.

L'altre punt és encara més important. Es permet que els edificis existents s'ampliïn per damunt del que permet la llei per als nous ignorant, per exemple, si aquest edifici existent és o no legal. En aquests moments, estadísticament sabem perfectament que no parlem de quatre possibles il·legalitats que podríem ignorar, sinó que parlem en profunditat de moltíssims de xalets, de moltíssims habitatges. Creim que donar a aquests habitatges anteriors a la llei la possibilitat d'ampliar-se per damunt de les noves quan no sabem tan sols si han estat o no construïdes d'acord amb l'ordenament del moment en què es construïren és per nosaltres incomprensible. És per això, per tant, que demanam la supressió d'aquest apartat segon i de la referència que es fa a les noves edificacions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir?

A la disposició transitòria tercera es manté una esmena del Grup Parlamentari Mixt, que és la 3040, de modificació. Sr. Pascual, té vostè la paraula.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Gràcies, Sr. President. També perquè no decaigui, és una esmena del Sr. Balanzat, queda defensada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir?

Es manté una esmena d'addició d'una nova disposició transitòria del Grup Parlamentari PSM que és 3176. Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, estam, per ventura, arribant al final, una nova disposició transitòria, i per nosaltres és, probablement, la disposició més important de la llei, si més no una de les més importants i ha passat, pensam nosaltres, extraordinàriament desapercebuda. Hi ha un parany terrible, en aquesta llei. A part de declarar-se urbanitzable no regula res en absolut - mentida, de fet ho desregula- qualsevol ús agrari. De fet, no hi ha unitat mínima de conreu, no hi ha una parcel·la mínima per a edificacions agràries; no hi ha cap tipologia agrària, el magatzem d'eines, la caseta d'eines, qualsevol tipologia de caràcter agrari no hi ha ni una paraula, però, el que és més greu, no hi ha cap parcel·la mínima.

El fet que no hi hagi una parcel·la mínima....

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni. Demanaria a les senyores i senyors diputats que per favor guardin silenci o davallin el to de veu. Continui, Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Agraït, Sr. President. El fet, dic, que no hi hagi cap parcel·la mínima per a ús agrari té uns efectes perversos dins tot el conjunt de la llei.

En primer lloc, en el tema de les segregacions. Diu la llei, i ataca un dels principals punts per, després, poder fer disciplina urbanística, i és que no es puguin xapar més les finques, que no es puguin xapar més enllà de la parcel·la mínima. Ara bé, ens diu depèn de l'ús, si és per a habitatge, ja ho dirà l'article 25, i és en l'únic que hi ha hagut una certa polèmica, els 14.000, els 7.000 metres. Si és per a ús agrari, serà el que digui la legislació agrària. Anam a la legislació agrària i resulta que no hi ha parcel·la mínima, n'hi havia una, la de l'any 58, que deia 2.000 metres en reguiu, 15.000 metres en secà. Per ventura és d'aquesta que parlem, o estam parlant d'aquesta o és que la Llei de sòl agrari de l'any 95, no me'n record del nom, de l'Estat, que va dir que la Comunitat Autònoma posaria la unitat mínima de conreu, no n'hi ha cap ni una. Això significa que avui totes les finques del sòl rústic de les Illes Balears es poden dividir per 1.000, per 2.000, per 3.000 metres, per 500 metres o per 200 metres quadrats, l'únic que s'haurà d'al·legar es que l'ús que s'hi pretén és agrari. Efectivament, hi haurà una vinculació agrària d'aquesta finca, una vinculació agrària de la qual no sabem ben bé quina repercussió tindrà. El propietari s'hi podrà fer una caseta, perquè no hi ha cap límit en els edificis agraris, és més tampoc no hi ha cap tutela, l'aprova directament l'ajuntament, sense cap mena de límit, sense cap mena d'informe. Per tant, ens poden sortir tota una sèrie d'edificis agraris en qualsevol parcel·la. Si les parcel·les són noves i algú n'ha comprat per fer-s'hi una caseta d'eines, veurem quin batles és que es dedica a aplicar disciplina a qui ha comprat una finca de 2.000 metres quadrats a preu d'or i demana llavors una ampliacioneta per fer-hi la cuina, i llavors una altra ampliacioneta, i esdevé un xalet, d'una finca que ha comprat en els anys noranta a preu de canari jove.

Creim que aquest és un tema important, important perquè, a més, amb la modificació que hem aprovat anteriorment, afecta els espais naturals. La Serra de Tramuntana, els Amunts d'Eivissa, es poden xapar en finques de 2.000, de 1.000, de 500 metres quadrats, només s'ha d'afegir que no s'hi pretén habitatge, sinó ús agrari. És una de les falques més importants que té aquesta llei.

El Sr. Casasnovas fins i tot em reconeixia a un moment anterior que aquesta llei provocava aquest efecte i que, reglamentàriament, ja se solucionaria. Creim que la solució havia de venir amb aquesta llei. Ara l'hi donam una oportunitat. És una transitòria, una transitòria que fins i tot es podria modificar amb alguna fórmula que no fos legislativa. Estam dient que mentrestant la Comunitat Autònoma, el Govern, per tant, no marqui una parcel·la mínima, mentrestant no marqui una parcel·la mínima, la parcel·la mínima agrària sigui la mateixa que la d'habitatge, no estam dient que no n'hi hagi una, de diferent, estam dient que en aquest moment i transitòriament sigui la mateixa. És exactament la proporció que feia el projecte originari d'aquesta mateixa llei, perquè tancava el sistema, era un sistema coherent que duia al redactor de la llei, ho suposam pels filtres que, a nosaltres, ens han arribat, bàsicament a través dels mitjans de comunicació, en el qual es tacava tota la roda a través d'aquesta disposició transitòria. La seva eliminació té uns efectes perversos, dels quals encara ara no som capaços de veure'n tot l'abast. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que hi vulguin intervenir? Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per dir que el Grup Parlamentari Popular no donarà suport a aquesta esmena que ha presentat el Sr. Alorda, i no hi donarà suport, Sr. Alorda, perquè vostè en fa la lectura que vol, i en fa una lectura que no s'ajusta a la realitat. Ens diu que no existeixen les superfícies mínimes, les unitats mínimes de conreu, ens diu que no hi ha res previst, que aquí cadascú pot edificar el que vol, com si açò sigui un regne de taifes on tothom faci el que vulgui i aquí no passa res. En absolut. En tant que aquesta legislació d'aquesta comunitat autònoma no ho prevegi, a la Llei bàsica de l'estat, agrària, a la Llei agrària, s'hi estableixen els 2.000 metres per a reguiu i els 15.000 per a secà. tot açò ve establert perfectament en la normativa estatal, en tant que no es faci la normativa autonòmica, que, en aquest moment, ja s'està fent, ja s'està fent aquesta normativa autonòmica. És més, però allà on vostè fa una interpretació torçada de la realitat i intenta vendre a l'opinió pública una cosa que no és que un construeix allò que vol, demana una llicència i fa el que vol. Doncs, no és així. Aquesta llicència sempre ha de tenir un informe de la Conselleria d'Agricultura, que, en cas de ser negatiu, té un caràcter vinculant, té un caràcter vinculant. Per tant, tot el que vostè ha dit que era arbitrari no és cert, està tot perfectament reglat per la normativa de l'Estat en aquest moment, acompanyada d'aquestes llicències municipals, d'acord amb l'informe de la Conselleria d'Agricultura (...) està tot açò establert des d'aquesta comunitat autònoma. Per tant, de tots aquests aspectes arbitraris, gratuïts, que vostè aquí ens ha volgut vendre, es dona per suposat que cap d'ells són certs i, per tant, no podem donar suport a la seva esmena. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. Casasnovas, em tranquil·litza, 2.000 metres, 2.000 metres és la parcel·la mínima perquè s'hi construeixi a les Illes Balears, sigui a Serra de Tramuntana, sigui als Amunts d'Eivissa o al Pla de Mallorca, 2.000 metres quadrats, ordre ministerial de l'any 58. Hem retirat que la parcel·la de 200.000 metres, dels 30.000 metres, només afecta a habitatge, tant de bo que vostè me'n demostris el contrari, perquè és el que vull creure, hi voldria estar seduït, tot el contrari, i voldria que vostè m'ho reconegués, me'n convencés, ara vostè m'ha convençut d'una cosa, i en dubt, la llei (...) de l'any 95 diu que la parcel·la mínima la posarà la comunitat autònoma. Interpretar que encara segueix vigent l'ordre ministerial de l'any 58 és una interpretació, ens hi aferrarem, 2.000 metres.

Personalment, he arribat a trobar informes d'agricultura, els he trobat personalment, en els quals una fica de 2.000 metres en la qual es fa un xalet de tipologia xalet, quan vostè hi vagi, la Conselleria d'Agricultura li diu que allò és reguiu perquè hi ha contractades unes camionades d'aigua que omplen una sèquia o omplen, en tot cas, un aljub. Sigui com sigui, això es pot millorar, hi pot haver més exigències al que és un reguiu, sinó, són 15.000 metres per a secà, sigui on sigui de les Illes Balears. Això és el que entenem en aquest moment, perquè no hem vist enlloc una altra regulació. Si, per tant, aquesta és la lectura que se'n fa, francament, això és el que aprovam amb aquesta llei. Creim que seria molt més senzill, molt més clar, establir-ho amb una disposició transitòria, aclarir-ho ara en aquesta llei del sòl rústic. Hi ha una llei més adequada que la Llei del sòl rústic per parlar de sòl rústic? Que podem, amb aquesta llei, com a mínim una transitòria que tranquil·litzi, que reguli perfectament aquest tema i no hi hauria aquesta dispersió d'interpretacions.

Ja li ho dic, intentaré, escoltaré amb molta d'atenció el que vostè ens digui, perquè faig comptes, per tot allà on pugui i el nostre grup parlamentari, fer la interpretació que vostè ens doni ara; ara bé, la que es dona de la interpretació literal d'aquesta llei, entenc que és la que jo en faci, desgraciadament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Casasnovas, té la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. La interpretació que vostè fa no és correcta, no és correcta perquè ven unes idees que no són de veritat, que no s'ajusten a realitat. Vostè diu que es pot edificar en 2.000 metres xalets i no sé quines històries, açò no és així, açò no és així, hi ha d'haver una explotació agrària demostrada, hi ha d'haver una seguretat social agrària, s'han de tenir en compte tots aquests requisits d'aquesta explotació, hi ha d'haver l'informe vinculat per la Conselleria d'Agricultura, i després entrarem on ho diu, en la llei de l'Estat, en tant no entri en vigor aquesta llei autonòmica, i després ho dirà la llei autonòmica, i ho pot llegir vostè en la legislació a què faig referència, però no digui que es pot edificar en 2.000 metres, perquè ven a l'opinió pública una cosa que no es correspon amb la realitat, perquè si vostè té 2.000 metres i no està d'alta en la seguretat social agrària, no demostra una explotació agrària, una activitat, vostè allà on podrà edificar res, perquè ni tindrà llicència ni tindrà informe favorable de la Conselleria d'Agricultura. Tot açò és el que vostè ha afirmat per tractar de confondre, i açò no és així, Sr. Alorda. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sr. President, una qüestió d'ordre, demanaria un descans de deu minuts, si pogués ser.

EL SR. PRESIDENT:

S'aixeca la sessió per deu minuts.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, els prec que ocupin els seus escons. Recomença la sessió.

A la disposició derogatòria, s'hi manté una esmena, la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, la 3124. Per defensar-la, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Intentam ja amb un esforç pràcticament inútil aconseguir una petita millora d'aquesta llei i que hi hagi una addicional, una disposició derogatòria addicional que derogui el decret de declaracions d'interès social, decret de criteris de la Comissió insular d'urbanisme, perquè és un decret que, en principi, lògicament, per aquesta llei que regula la declaració d'interès general, ha de quedar derogat, per evitar interpretacions de tipus doble, perquè és un decret negatiu, és un decret que ha permès una interpretació nefasta per a les nostres illes, per al planejament, per l'existència consolidació de polígons industrials, però estam segurs que amb el *rodillo* que ha caracteritzat la tramitació d'aquesta llei, aquesta disposició derogatòria no hi serà incorporada. És la darrera intervenció, aquesta és la darrera de les esmenes que presenta el Grup Parlamentari Socialista.

Voldria fer-ne una petita recapitulació. Pensam que aquesta és una llei molt negativa per a la nostra comunitat autònoma, és una llei que permetrà la balearització de l'interior, és una llei que és agressiva cap als consells insulars, però sobretot és una llei defectuosa, com ho demostra el fet que encara ara s'estiguin intentant fer correccions sobre les correccions d'última hora, perquè és una llei de tramitació apressada, poc reflexionada, és una llei que és tan defectuosa que jo m'atrevesc a predir que no podrà aconseguir molts dels objectius que pretén, i jo diria que afortunadament, perquè els propis defectes interns de la llei ho impediran. És una llei a modificar la primera oportunitat que hi hagi.

El Sr. Casasnovas ens reconeixia, a alguns portaveus de l'oposició, que estàvem assessorats, que havíem llegit articles, que parlàvem amb experts, que paràvem amb catedràtics, i fins i tot ens ha reconegut aquesta virtut, i jo la hi agraesc, perquè, efectivament, ha estat així, ho hem seguit de molt a prop, ens hem assessorat, i crec que això s'ha notat en les nostres esmenes. El que ha quedat molt clar, Sr. Casasnovas, és que, lamentablement, jo no puc dir el mateix, vostès no han estat gens assessorats en aquesta llei, i si hi han estat assessorats, ho han estat molt malament, per a desgràcia del nostre ordenament jurídic, del nostre urbanisme i, el que és pitjor, del nostre territori. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que hi vulguin intervenir? Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. També per tancar aquest torn d'intervencions referent a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Diré sobre aquestes argumentacions que ha fet valer el Sr. Quetglas en la recapitulació que nosaltres en cap moment hem vingut predisposats a empara cap *rodillo*, aquelles coses que hem cregut que es podien debatre i discutir i incorporar nous elements, els hi hem incorporat, a d'altres hi hem estat a prop i a d'altres, enfora, segons les postures de cada un. De *rodillos*, n'hi ha, Sr. Quetglas, concretament en aquest carrer i un poc mes amunt, però crec que aquí no es fa aquesta pràctica a l'hora de fer lleis. *Rodillos* que han dut a altres bandes, i aquí sí que ha estat greu, perquè vostè critica la nostra postura davant aquesta tècnica de legislació urbanística, aquí s'i que han estat greus allaus que s'han produït els darrers mesos, sobretot a l'illa de Mallorca, i únicament, perdó, a l'illa de Mallorca, pels anunciats 14.000 metres, açò sí que ha estat greu i açò sí que ha dut un perjudici real al territori d'aquesta illa.

L'assessorament, jo crec que cada un s'ha assessorat on ha volgut i on ha pogut, i cada un ho ha fet amb la millor intenció possible, per dur un debat al nivell més bo que es pogués dur. Jo no estic d'acord que no s'hagi notat, jo diria que la l'inrevés, però crec que arribada l'alçada del debat, crec que no hem d'entrar ja en aquest joc de desqualificacions d'uns als altres.

I per acabar, perquè no pugui anar-se'n vostè criticant l'actitud tancada del Grup Parlamentari Popular, li diré que en aquesta esmena té tota la raó, que és una esmena positiva i que, per tant, hi donarem suport. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la darrera... Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Vull agrair al Sr. Casasnovas dues coses, la primera, l'acceptació d'aquesta esmena, gràcies, i jo crec que millora, encara que amb modèstia, el text d'aquesta derogació, i li vull donar les gràcies per una altra cosa, per donar-me l'oportunitat, en seu parlamentària, d'aclarir una cosa que estic cansat d'aclarir, sobre el tema, que no és el lloc per fer-ho, però ell l'ha tret, els 14.000 metres i el Consell de Mallorca, el famós anunci i el famós allau. Aquest diputat en les seves funcions de conseller d'Urbanisme, efectivament, va fer una roda de premsa on va anunciar la intenció del Consell Insular de Mallorca de dur a terme l'ampliació de la parcel·la mínima, ho va fer el dia abans que, d'acord amb el previst en la llei, s'obria l'audiència als ajuntaments, audiència obligada per la llei, en relació amb aquesta modificació. Exactament el mateix mecanisme que havia utilitzat el Sr. Verger per fer la parcel·la de 7.000 metres, el mateix, i el dia abans de donar audiència als ajuntaments ho vaig anunciar, perquè, tanmateix, l'endemà era públic. L'allau, el suposat allau, va ser l'agitació de les tramitacions que estaven en els ajuntaments i que, en qualsevol cas, s'havien d'aprovar. Li agraesc profundament, Sr. Casasnovas, que em doni l'oportunitat d'explicar-ho en seu parlamentària, perquè tot allò altre són intoxicacions que vostè i altres membres del seu grup s'han inventat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Casasnovas (...) torn d'agraïments.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Per tancar aquest torn d'agraïments, gratituds i altres coses, li diré que l'allau a què vostè feia referència no és altra cosa molt pitjor que allò que en el seu moment vostè va criticar al Sr. Cladera en aquest parlament. Després s'ha produït, vostè ho ha fet molt pitjor, ho ha anunciat en roda de premsa, i miri, Sr. Quetglas, els allaus, a vegades, o cauen perquè un els toqui o algú creu que cauen tots sols. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la disposició final primera, on es manté una esmena, i darrera, la 3177, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Tornam a parlar de consells insulars, com en la darrera de les esmenes que tenim. Parlam dels consells insulars perquè en aquesta esmena demanam que quan s'apliqui la potestat reglamentària que es reserva el Govern, es doni prèvia audiència als consells insulars. Creim que és el mínim que s'hauria de garantir. Si la competència urbanística és dels consells insulars, malgrat se'n reservi la capacitat reglamentària el Govern, que escolti prèviament, que els doni audiència, els consells insulars. Voldríem que aquest esforç de consens, despert a darreríssima hora, desgraciadament a una taula, en ponència, amb un altre ambient, no hi ha hagut en cap moment aquesta possibilitat de discutir, de millorar, fins i tot, les esmenes, d'algunes correccions de les quals ara se'ns diu que, per ventura, si les haguéssim enfocat d'una altra manera, s'hauria pogut acceptar de tot. Estàvem disposats a parlar-ne en ponència, no se'ns ha donat cap oportunitat de fer-ho, tant de bo que l'haguéssim tenguda, i no li capí cap dubte, com saben aquells que han estat en altres ponències amb el Grup Parlamentari del PSM, que ens haguéssim aferrat a la possibilitat de transaccionar, a la possibilitat de debatre, per millorar i per arribar a elements de consens. No ha estat així, i aquesta llei, efectivament, en comptes d'arreglar problemes de sòl rústic, el que pretén és aturar la norma del consell insular per un vent, i, per l'altre, crea nous i problemes i greus problemes al sòl rústic. Té algunes virtuts interessants, positives, que creim que s'haguessin pogut millorar si tots hi haguéssim treballat en conjunt i les haguéssim analitzades de prim comte; no ha estat així i creim que entre *nerros* de caràcter tècnic i algun tema de caràcter absolutament perillós, com és l'urbanitzables, els nuclis rurals, i com és natural, el darrer que he esmentat, que era que no hi hagi cap mena de regulació de la parcel·la agrària, creim que té un balanç fins i tot més negatiu que no positiu, quan una norma que surt a l'exposició de motius, per preservar el sòl rústic, és extraordinàriament inversemblant, els resultats de la qual no siguin mínimament positius en el seu saldo, no ho és al nostre grup, ens dol que així sigui, però, en tot cas, és el balanç que n'hem de fer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. També per tancar aquest torn amb el Grup Nacionalista-PSM, li diré que en cap cas, Sr. Alorda, i vostè ho sap, en cap cas es va tractar d'acursar les ponències, en cap cas, a vostè, se l'hi va dir que no tenia la intervenció de la paraula ni tampoc no se li va fer cas, en molts casos se'n va prendre nota, es va consultar i es va fer feina sobre totes i cada una de les col·laboracions que vostè va tenir a bé aportar-hi, en cap cas, a vostè, se'l va "desoir". S'ha fet una feina, s'ha cregut oportú que determinades esmenes seves, pre conveniència, per oportunitat i també per consistència de la pròpia llei no es tinguessin en compte. Moltes vegades ens hem trobat amb algunes esmenes, i açò també ho sap, vostè, perquè és de la professió, ens hem trobat amb esmenes que, tot i que podien ser admeses parcialment, després desmuntaven altres articles de la llei, i, per açò, no les hem cregudes convenient, per continuar mantenint l'estructura. En cap cas, però, no s'ha "desoït" la seva col·laboració. Per tant, totes aquestes afirmacions que fa ara, les fa vostè, supòs que víctima del cansament, però no d'altra cosa, perquè sempre, sempre, se l'ha escoltat, sempre se l'ha escoltat. A la comissió, hi va ser escoltat; avui se l'ha escoltat i s'han debatut al llarg d'hores totes les seves aportacions, i així i tot veim que ha servit de poc, perquè continua mantenint una sèrie de criteris, com és el darrer que s'ha citat de la parcel·la, de la unitat mínima de conreu, etc., i els altres anteriors, dels quals ara no me'n record, però que feien referència, em sembla, al tema d'incendis i a altres temes de nuclis rurals, precisament, ara me'n record, on se li ha donat explicació detallada de cada un d'ells. I a mi em sembla que vostè, al final, no ho ha volgut entendre. Una llei no és positiva o negativa perquè a un li sembli el que pugui ser, en tot cas, diran els juristes, els especialistes sobre la matèria, i la seva aplicació si és positiva o negativa. Nosaltres estem ben segurs que és positiva per a aquestes illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

A la disposició final segona i a l'exposició de motius, no s'hi mantenen esmenes.

Per tant, conclòs el debat, passarem a la votació.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Nosaltres, malauradament i a pesar de l'anunci que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Popular, hem de retirar la nostra esmena a la disposició derogatòria que estàvem disposats a votar. Si em dóna un torn, explicaré el per què, si no, simplement, la retiram. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Queda retirada, idò, l'esmena 3124.

Passam a la votació. Deman, per tant, als serveis de la cambra que vigilin les entrades i sortides, en aquest cas.

A l'article 26, passam a votar, primer de tot, les esmenes 3190 i 3194, presentades pel Grup Parlamentari Mixt.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, jo demanaria votació separada, per favor, de les dues esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar primerament l'esmena 3190, del Grup Parlamentari Mixt, que és de modificació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 7; en contra, 29; abstencions, 15. Queda rebutjada l'esmena 3190.

Esmena 3194.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29. Queda rebutjada aquesta esmena, la 3194.

Passam a votar, excepte opinió en contra, les esmenes 3155, 3157, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Votació separada.

3155.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29. Queda rebutjada l'esmena 3155.

Senyores i senyors diputats que votin a favor 3157, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 29; abstencions, 12. Queda rebutjada l'esmena 3157.

Passam a votar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, de supressió, 3096.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 16; en contra, 29; abstencions, 6. Queda rebutjada l'esmena 3096.

Passam a votar l'article 26 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 16; abstencions, 6. Queda aprovat l'article 26 del dictamen.

Article 27, esmena de modificació, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, 3158.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 29; abstencions, 12. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 27 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 22; abstencions, cap. Queda aprovat l'article 27 del dictamen.

Passam a votar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt a l'article 28, que és de modificació; les esmenes 3005 i 3006, conjuntament.

Sr. Quetglas, conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 9; en contra, 29; abstencions, 13. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Passam a votar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM 3159, de modificació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 9; en contra, 29; abstencions, 13. Queda rebutjada aquesta esmena.

Esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, de modificació, 3099.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 13; en contra, 29; abstencions, 9. Queda rebutjada l'esmena 3099.

Passam a votar l'article 28 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 22. Queda aprovat l'article 28 del dictamen.

A l'article 29 no hi ha esmenes presentades, passam a votar directament l'article.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'article 29, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 12; abstencions, 10. Queda aprovat l'article 29.

A l'article 30 hi ha l'esmena 3011, d'addició, del Grup Parlamentari Mixt.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 6; en contra, 41; abstencions, 4. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votam l'article 30 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 22. Queda aprovat l'article 30 del dictamen.

Els articles 31, 32, 33, 34 i 35 no tenen esmenes. Si no hi ha inconvenient, els votarem conjuntament. Passam a votar els articles 31, 33, 33, 34 i 35 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 12; 10 abstencions. Queden aprovats els articles 31, 32, 33, 34 i 35 del dictamen.

A l'article 36 s'hi manté l'esmena 3165 del Grup Parlamentari Nacionalista, de modificació. Passam a votar l'esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 20, cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar l'article 36 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 22, cap abstenció. Queda aprovat l'article 36 del dictamen.

A l'article 37 passam a votar, primer de tot, l'esmena 3019 de modificació, del Grup Parlamentari Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 3; en contra, 42; 6 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar conjuntament o separadament, perquè una és de modificació i l'altra d'addició, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Separadament, l'esmena 3166, de modificació, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; vots en contra, 29; abstencions cap. Queda rebutjada aquesta esmena.

I passam a votar l'esmena també del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM; d'addició, 3167.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 29; 12 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar l'esmena 3024 de supressió, del Grup Parlamentari Mixt, conjuntament amb l'esmena 3007, també de supressió, del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; vots en contra, 29; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

I passam a votar l'article 37.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 29; cap abstenció. Queda aprovat l'article 37 del dictamen.

Passam a votar l'esmena d'addició 3108 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

A l'article 38 no s'hi mantenen esmenes, el votam directament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; vots en contra, 21; abstencions, 1. Queda aprovat l'article 38 del dictamen.

A l'article 39 s'hi manté l'esmena 3110 del Grup Parlamentari Socialista, de supressió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 16; 29 en contra; 6 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar l'article 39 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 13; 9 abstencions. Queda aprovat l'article 39 del dictamen.

A la disposició addicional primera s'hi mantenen dues esmenes de supressió del Grup Parlamentari Socialista, la 3114 i 3113. Les votarem conjuntament.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, demanam votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar l'esmena 3114.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 12; en contra, 38; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena. 39.

Esmena 3113, del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 12; vots en contra, 32; 7 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar l'esmena 3027 del Grup Parlamentari Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 3; en contra, 29; 19 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar la disposició addicional primera del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 32; en contra, 12; 7 abstencions. Queda aprovada la disposició addicional primera.

La disposició addicional segona. Passam a votar l'esmena 3120 de supressió i 3116 de modificació, conjuntament o per separat? Les votam conjuntament, presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Passam a votar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt, de supressió, 3031, i de supressió presentada pel Grup Parlamentari Socialista, 3115. Conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Passam a votar l'esmena de modificació 3191 del Grup Parlamentari Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 7; en contra, 29; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar l'esmena de modificació 3169 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

I passam a votar la disposició addicional segona del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 22; cap abstenció. Queda aprovada la disposició addicional segona del dictamen.

A la disposició addicional tercera s'hi mantenen les esmenes i les passam a votar, 3122 de supressió del Grup Parlamentari Socialista, la 3170 de supressió del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Conjuntament.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Passam a votar la disposició addicional tercera del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 22; cap abstenció. Queda aprovada la disposició addicional tercera.

La disposició addicional quarta, passam a votar l'esmena de supressió presentada pel Grup Parlamentari ..., decau. Per tant, votam directament la disposició addicional quarta del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 1; 21 abstenció. Queda aprovada la disposició addicional quarta.

La disposició addicional cinquena, l'esmena 3123 ha decaigut, l'esmena 3193 del Grup Parlamentari Mixt també ha decaigut, i passam a votar l'esmena 3172 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Repetirem la votació. Votam l'esmena 3172 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM a la disposició addicional cinquena, l'esmena és de modificació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar la disposició addicional cinquena del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 22; abstencions, cap. Queda aprovada la disposició addicional cinquena del dictamen.

A les disposicions addicionals sisena i setena no s'hi han presentat esmenes, votam conjuntament ...

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Voldríem votació separada de la sisena i la setena.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem la disposició addicional sisena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 38; en contra, cap; abstencions, 13. Queda aprovada la disposició addicional sisena.

Disposició addicional setena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; cap en contra, 22 abstencions. Queda aprovada la disposició addicional setena.

I passam ara a votar la proposta signada pels cinc portaveus que fa referència a la disposició addicional vuitena, que és afegir una disposició addicional.

Vots a favor d'aquesta proposta?

Arribats a aquesta hora, esper que ens orientem, aquesta és l'esmena que ha provocat la suspensió del plenari. Per tant, votam aquesta proposta que ha estat signada pels cinc portaveus i que és afegir la disposició addicional vuitena. Queda clar, no, què és el que votam?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots en contra?

Vots a favor, 19; vots en contra, 29; abstencions, 3. Per tant, queda rebutjada aquesta proposta.

I passam a votar la disposició addicional vuitena, tal com ve del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, cap; 22 abstencions. Queda aprovada la disposició addicional vuitena.

Efectivament, deman disculpes si els he fet fer una votació que realment no existeix. La disposició addicional vuitena hagués estat en cas d'aprovar aquesta esmena que havia estat signada pels cinc portaveus. Per tant, que quedi aclarit aquest punt.

Passam a votar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que és la 3117.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; vots en contra, 29. Per tant, queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar ara l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista, que és la 3173 d'addició d'una nova disposició addicional.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; cap abstenció. Queda rebutjada també aquesta esmena.

Disposició transitòria primera, esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt, 3037 de modificació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 3; en contra, 29; 19 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de la disposició transitòria primera del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 21; 1 abstenció. Queda aprovada la disposició transitòria primera del dictamen.

Disposició transitòria segona, esmena 3175 de supressió del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 7; en contra, 29; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de la disposició transitòria segona del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; vots en contra, 22; cap abstenció. Queda aprovada la disposició transitòria segona.

A la disposició transitòria tercera hi ha l'esmena 3040 de modificació del Grup Parlamentari Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 3; en contra, 41; 7 abstencions. Queda aprovada la disposició transitòria tercera.

Passam a votar la disposició transitòria tercera del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; vots en contra, 3; 19 abstencions. Queda aprovada la disposició transitòria tercera.

Passam a votar l'esmena 3176 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a addició de nova disposició transitòria.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; vots en contra, 29; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

L'esmena 3124 ha estat retirada pel portaveu del Grup Parlamentari Socialista, passam a votar directament la disposició derogatòria, tal com ve del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, cap; 22 abstencions. Queda aprovada la disposició derogatòria del dictamen.

Disposició final, esmena 3177 d'addició, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 29; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de la disposició final primera del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; vots en contra, 10; abstencions, 12. Queda aprovada la disposició final primera.

A la disposició final segona i a l'exposició de motius no hi ha esmenes, passam directament a la votació conjunta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; vots en contra, 22; abstencions, no n'hi ha. Queden aprovades la disposició final segona i l'exposició de motius.

Procedeix ara, en compliment de l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia efectuar una votació final única per tal que la majoria suficient assoleixi el vot favorable computant de manera separada dels parlamentaris que representin, si més no, dues illes diferents.

En conseqüència, senyores i senyors diputats de l'illa de Mallorca que votin a favor d'aquesta llei, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Per favor, vots en contra?

Abstencions?

A favor, 13; en contra, 15; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats de l'illa de Mallorca, que votin a favor, posin-se drets.

15 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, ara de l'illa de Menorca, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 7; en contra, 5; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats de l'illa d'Eivissa i Formentera, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Atesos, idò, els resultats de la votació, aquesta presidència proclama que l'aprovació d'aquesta llei ha obtingut la majoria qualificada establerta a l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia. Per tant, queda aprovada, en conseqüència, la Llei de sòl rústic de les Illes Balears.

II.- Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del projecte de llei RGE núm. 2495/97, pel qual es regula la publicitat dinàmica a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I passam al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat relatiu al projecte de llei pel qual es regula la publicitat dinàmica a les Illes Balears.

Jo demanaria a les senyores i als senyors diputats que no s'absentin de la sala, que passam immediatament a votació.

Se suspèn la sessió i convoc urgentment tots els portaveus.

EL SR. PRESIDENT:

Prec als diputats que ocupin els seus llocs de manera immediata, que procedim a la votació.

Al títol del projecte de llei no s'hi mantenen esmenes, som a la llei de publicitat dinàmica de les Illes Balears. Votarem el títol del projecte.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat.

A l'article 1 s'hi mantenen les esmenes 3866 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, 3919 i 3920 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i 3879 del Grup Parlamentari Socialista. Farem el debat conjunt de les esmenes 3866 d'Esquerra Unida, les del Grup Parlamentari Nacionalista i del Grup Parlamentari Socialista. Per fer la defensa de l'esmena 3866, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta esmena va en el sentit d'eliminar l'expressió "o la difusió de missatges de naturalesa social, cultural o política o de qualsevol altra", ja que pensam que és una frase que supera la Llei general de publicitat 34/88, i que de l'objecte de la llei s'hauria de treure aquesta expressió. A la vegada, a l'article 4 hi inclouen les exclusions i aquest tipus de missatges són exclosos a través d'esmenes, per tant, pensam que de l'objecte de la llei s'haurien d'eliminar tots aquells missatges de naturalesa social, cultural o política a què fa referència aquest article 1.2.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a les esmenes 3919, 3920 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Pre Sampil.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Segurament una llei molt important com és la Llei de sòl rústic haurà minimitzat un poc el debat d'aquesta altra iniciativa legislativa, però que per al nostre grup és molt important. Si m'ho permet, Sr. President, juntament amb aquestes dues esmenes, ja defensaria també les 3925, 2928 i 3929, i ja després només em restaria una intervenció per defensar l'esmena 3947. Ho dic perquè totes fan referència pràcticament a l'únic que no s'ha pogut consensuar durant la tramitació en ponència i comissió, una tramitació que ha millorat moltíssim aquest projecte de llei, de tal manera que pensam que sortirà d'aquest parlament un instrument legal que serà una gran eina a disposició dels ajuntaments per combatre unes de les activitats més perniciosos, tant per al món del comerç com per a la imatge del turisme a les Illes Balears.

Naturalment, ens referim a combatre uns abusos, el que aquí es coneix com a publicitat dinàmica, però que popularment ha tengut altres accepcions. En definitiva, es tracta de regular el que era una publicitat, un sistema de publicitat molt agressiva que afectava molt negativament la nostra imatge turística. Com deia, però, ha quedat un element no consensuat. Al nostre entendre, aquesta llei únicament havia de regular el que és publicitat amb finalitat comercial o econòmica, si volen, i no entrar en un altre concepte que nosaltres definim, i també una d'aquestes esmenes separa el que és publicitat comercial del que seria propaganda amb finalitat social, política, esportiva, etc. D'aquesta manera, si en aquesta llei es mesclen els dos conceptes creim que pot induir a confusió. Per una part, aquest projecte de llei, dins la definició del que és publicitat dinàmica, inclou la difusió de missatges de naturalesa social, cultural, política o de qualsevol altre.

El Grup Popular, amb algunes esmenes, ha intentat treure d'aquest projecte de llei el que fa referència a aquest tipus de publicitat però, al nostre entendre, no s'ha aconseguit o, com mínim, no queda clar, perquè si el definim i després a les exempcions de les activitats que queden al marge d'aquesta llei no queda expressament clar que la propaganda de caràcter polític, sindical, esportiu, social, etc., queden excloses, aleshores, al nostre entendre, qualsevol batle, qualsevol ajuntament podrà entrar en conflicte amb entitats culturals, amb associacions de veïns, amb partits polítics que, al marge de les campanyes electorals, que, efectivament, en campanya electoral està perfectament regulat per la normativa electoral, al marge de les campanyes electorals, entre períodes electorals els partits, les entitats, tenen necessitat de comunicar-se amb l'opinió pública i, aleshores, hi podrà haver mesures restrictives per part dels ajuntaments. Això hauria d'estar regulat, en tot cas, per ordenances municipals i pensam que desvirtua totalment aquesta llei.

Per tant, pràcticament aquest és l'únic punt que no hem pogut consensuar, però així i tot globalment reiteram que aquesta llei ens agrada així com ha quedat, pensam que també satisfarà el sector del comerç i el sector turístic i, en definitiva, es demostra que quan hi ha diàleg entre els grups parlamentaris s'aconsegueixen instruments legals positius i eficaços. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar l'esmena 3879 del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu diputat Sr. Joan Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Diré molt breument que el Grup Parlamentari Socialista únicament mantenem aquesta esmena a tot el Projecte de llei i volem remarcar que això ha estat possible perquè hi ha hagut un gran consens tant a ponència com a comissió, en haver-se acceptat una gran majoria de les esmenes que havia presentat el Grup Socialista, entre d'altres, esmenes que al nostre entendre han millorat substancialment el text enviat pel Govern i esperam que finalment surti d'aquest parlament una llei a l'altura de les expectatives dels ajuntaments i dels col·lectius que la venien reclamant i que serveixi, d'una vegada per totes, per acabar amb el desgavell existent en aquesta matèria, sobretot a les zones turístiques. Volem insistir en el fet que, gràcies a les esmenes acceptades en aquesta llei, serà possible que això sigui així, i aquesta llei sigui operativa, com crec que tots desitjam.

Així i tot, com dic, el Grup Socialista manté una esmena a l'article 1.2 en el mateix sentit que Esquerra Unida i que el PSM, i es tracta de desvincular d'aquesta llei els partits polítics, els sindicats i les organitzacions socioculturals sense ànim de lucre o sense fins econòmiques. Si bé hem de reconèixer que el Grup Popular ho ha volgut corregir, com ha dit el PSM, amb una esmena a l'article 4.3, creim que això no ha quedat prou clar i per això nosaltres mantenem aquesta esmena i demanam, i esperam, al Partit Popular que reconsideri la seva posició i que li doni suport perquè això anirà en benefici d'aquesta llei i crec que si ara, com bé ha dit el portaveu del PSM, nosaltres també estam contents de com ha quedat aquesta llei, crec que si acceptaven aquesta modificació encara quedaria molt millor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar posició, Grup Parlamentari Mixt? Grup Parlamentari Popular? Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, com han dit els altres portaveus, aquesta ha estat una llei que en fase de ponència i en fase de comissió hi ha hagut un ampli debat entre els distints grups i que moltes de les esmenes que ha presentat l'oposició han estat acceptades i també moltes de les transaccions que ha proposat el Grup Popular dins la comissió han estat acceptades per unanimitat per part de tots els grups parlamentaris. Crec que és una bona llei que s'ha fet amb diàleg i que aquesta llei de publicitat dinàmica permet regular un determinat problema que té la nostra comunitat autònoma i que ara la tasca correspondrà, evidentment, als ajuntaments per poder aplicar i dur un bon control perquè, en aquestes activitats molestes que incideixen damunt els nostres ciutadans i damunt els nostres turistes, els ajuntaments hi tinguin una tasca important de control.

L'únic punt important de discrepància, com han dit aquí els portaveus, és a l'article 1, a on es demana que s'exclougui el que és la difusió de missatges de naturalesa social, cultural, política o de qualsevol altra. Des del nostre punt de vista, des del Grup Popular, creim que a l'hora de fer una definició d'allò que consideram que és publicitat dinàmica, idò la definició ha de ser el més àmplia possible que ha d'incloure totes aquelles activitats que consideram que són moltes pels nostres ciutadans i que després, en posteriors articles, hi ha les exclusions del que no és l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

Aquesta llei és una llei genèrica per tot el que fa referència a determinar quines activitats tenen unes connexions de caràcter molest i que en determinat moment poden atemptar contra determinats drets generals de les persones i així, a l'exposició de motius, com a connotacions negatives, es diu la influència ostensible sobre els drets dels ciutadans a la circulació lliure pel carrer i pels espais públics; també hi ha, com a conseqüència negativa, la incidència sobre el dret al descans i a l'oci sense molèsties i la repercussió en qüestions puntuals relatives a l'ordre públic. Què volem dir amb això?, que aquí discrepam el Grup Popular i els grups de l'oposició perquè l'oposició considera que només han d'afectar a aquesta llei totes aquelles activitats que puguin tenir una finalitat comercial o amb ànim de lucre. Des del nostre punt de vista consideram que ha de tenir incidència damunt totes les activitats, tinguin ànim de lucre o no en tinguin; i per què?, perquè tant molesten unes activitats com molesten unes altres i, en aquest sentit, després a l'article 4.3, una vegada definit aquest àmbit general d'aplicació de la llei i definit quin és el concepte de publicitat dinàmica, després dins l'article 4, apartat 3, ens diu la llei tot un conjunt d'activitats que estan excloses de l'aplicació d'aquesta llei, i dins aquestes excepcions hi trobam tot el que fa referència a publicitat electoral, tot el que fa referència a missatges i comunicats de les administracions públiques en tots aquells temes que poden ser d'interès general i tots aquells missatges i comunicacions relatius a matèria de seguretat pública o d'emergències i, d'igual manera, també estan excloses de l'aplicació d'aquesta llei totes aquelles comunicacions que vagin dirigides a materialitzar l'exercici d'alguns dels drets fonamentals i de les llibertats públiques incloses a la Constitució espanyola.

Nosaltres creim que amb això queden excloses de l'aplicació de la llei tot un conjunt d'activitats que creim que és just que hi estiguin però que aquesta llei té una visió global, general, i que ha d'afectar totes aquelles activitats que tinguin ànim de lucre o no que puguin provocar unes molèsties als nostres ciutadans i, en aquest sentit, creim que no es poden fer parts i quarts, que si acceptàssim aquestes esmenes, la 3866, la 3919, la 3920 i la 3879, idò es faria una injustícia i fins i tot es discriminaria tot un conjunt d'activitats que unes altres, que sí que tenen ànim de lucre, sí que han demanat una llicència a l'ajuntament.

Hem de dir que, en aquest sentit, no es vol coartar la llibertat de cap tipus d'associacions, això no és la intenció del Grup Popular, l'única cosa que es diu és que si aquestes activitats són molestes, perquè repartir un fulletó o, per exemple, que un cotxe amb megafonia vagi anunciant a través dels altaveus un determinat acte, sigui de la naturalesa que sigui, molesta els ciutadans, i l'única cosa que demanam és que aquestes activitats han d'estar sotmeses a un control i han de demanar una llicència a l'ajuntament, i creim que aquesta llei és un bon instrument perquè els ajuntaments puguin controlar d'una manera clara i definida que els nostres municipis cada vegada siguin uns municipis allà a on hi hagi menys renous i allà a on cada vegada s'embruti menys amb determinats fulletons. Crec que som els primers, els partits polítics i les associacions, que hem de donar un exemple i hem d'intentar, nosaltres els primers, els que som aquí en aquest parlament, evitar donar unes molèsties als ciutadans, i en cap cas no volem prohibir que els partits puguem fer un determinat tipus d'actuació puntual de publicitat dinàmica, l'únic que deim és que si una empresa privada ha de demanar un determinat permís a l'ajuntament nosaltres som els primers que també hem de demanar aquesta autorització als ajuntaments.

Això a les esmenes que hi ha a l'article 1, i també en aquest mateix sentit estan defensades i fixada la nostra postura a les esmenes 3863 i 3864 d'Esquerra Unida i l'esmena 3925 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Quant a les dues esmenes que ha defensat també el Sr. Sampol a l'article 9, la 3928 i la 3929, el nostre grup li volia plantejar dues transaccions, al Sr. Sampol. L'esmena 3928, respecte del text inicial, proposava suprimir la paraula "públiques"; nosaltres li proposaríem la transacció (...) l'article 9 que diu, al punt 1, "podran sol·licitar la llicència les persones físiques o jurídiques" i, a partir d'aquí, suprimir "i en aquest cas, públiques o privades", amb la qual cosa l'article 9 quedaria: "Podran sol·licitar llicència les persones físiques o jurídiques que pretenguin promoure la contractació"; suprimiríem les paraules "i en aquest darrer cas, públiques i privades", amb la qual cosa crec que l'esmena que presenta el Grup Nacionalista-PSM quedaria, en aquest cas, si s'accepta la transacció, retirada. I també, perquè quedi una redacció més correcta, quant a la següent esmena, la 3929 del PSM, que proposava suprimir tot l'antic article 7.2 que amb l'actual redacció és l'article 9.2, li proposaríem suprimir en aquest segon apartat a la darrera línia allò que fa referència "o als reglaments municipals de participació ciutadana", que creim que la redacció d'aquest article quedaria molt més correcta amb aquestes matisacions.

I per part nostra, Sr. President, res més, i amb això queda clar que el nostre grup no donarà suport a cap d'aquestes esmenes que ha presentat l'oposició, si bé hem de dir que aquesta llei en fase de ponència i de comissió ha estat àmpliament debatuda i crec que, en conjunt, hem elaborat un bon text i que d'aquí a poc temps podrem veure el seu fruit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol, té vostè la paraula per dir si accepta o no aquestes dues transaccions.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, m'agradaria també un petit torn de rèplica per cortesia parlamentària, si és que hi ha lloc.

Bé, efectivament crec que amb les dues transaccions, com a mínim, es millora l'articulat originari i, per tant, acceptam la transacció, per la nostra part. Ara, jo crec que dins la intervenció de la portaveu del Grup Popular ha quedat clara una cosa, i és que l'esmena introduïda durant la tramitació pel Grup Popular no ha aconseguit que determinades activitats publicitàries amb finalitat no comercial quedin excloses d'aquest projecte de llei. Els posaré un exemple: amb l'articulat tal com queda, una associació de veïns, per posar una taula informativa en el carrer i repartir una revisteta que pugui editar temporalment, haurà de demanar llicència a l'ajuntament corresponent i el batle podrà negar la llicència a aquesta associació de veïns. A nosaltres ens sembla greu aquest tema, i és una taca negra damunt una llei que a nosaltres ens agrada així com ha quedat si no fos per aquest tema. Naturalment ja excús de dir els problemes que hi pot haver per a partits que estan a l'oposició en dinàmiques allà a on no hi ha massa cordialitat govern-oposició, cosa que és molt freqüent a distints ajuntaments; la llibertat política, la llibertat d'actuació veïnal, etc., queden coartades, amb aquesta llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Vull agrair al Sr. Sampol que accepti les transaccions proposades pel nostre grup i diré que, en aquest cas, amb aquesta llei de publicitat dinàmica el que s'ha intentat fer és una llei general i que, des del Grup Parlamentari Popular, trobam que no es poden fer parts i quarts, a uns sí i a altres no, sinó que nosaltres creim que els primers que estam aquí en aquest parlament fent lleis, que impliquen unes determinades obligacions per als ciutadans d'aquesta comunitat, idò nosaltres també crec que hem de donar exemple i que ens hem d'aplicar aquesta llei. Crec que, si no, estariem fent una injustícia i una llei que discriminaria tots els ciutadans d'aquesta comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A tenor de les intervencions (...) en aquesta tramitació, per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM s'accepta la transacció de les esmenes 3928 i 3929 en els termes exposats per la portaveu del Grup Parlamentari Popular, a qui agrairia que la fes arribar a aquesta presidència; jo deman en aquest moment si hi ha cap inconvenient, per part dels altres portaveus, en acceptar aquesta transacció.

Per tant, queden retirades les dues esmenes i es passarà a la transacció feta per la portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Acabat el debat d'aquest punt, passam a la votació de les esmenes 3866 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, 3919 i 3920 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i 3879 del Grup Parlamentari Socialista. Podem fer-la conjuntament?

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 14; en contra, 23; abstencions, 1. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar l'article 1.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 24; en contra, 14; abstencions, cap. Queda aprovat l'article 1.

Als articles 2 i 3 no hi ha esmenes presentades. Farem la votació conjunta.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra? Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat.

A l'article 4 es mantenen les esmenes 3863 i 3864 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. La 3925 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM la donam per defensada, segons ha dit el seu portaveu. Per tant, té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Aquestes dues esmenes van en el sentit que el capítol de l'article 4 que parla de les exclusions d'aquesta llei fa referència a ampliar aquella exclusió dels partits polítics que, segons el text original de la llei, només quedarien exclosos en període electoral segons la normativa electoral i que, per tant, nosaltres pensam que ha d'estar exclosa qualsevol tipus de propaganda d'activitat política en el desenvolupament de les seves activitats pròpies com a organitzacions polítiques; no podem compartir, en absolut, les argumentacions que ha fet ja la portaveu del Grup Popular en aquest sentit, quan parla del fet que això seria discriminar una part dels ciutadans; pensam que és al contrari, que les organitzacions polítiques, igualment que l'altra, la 3863, que fa referència a les organitzacions socials, sindicals o culturals i de qualsevol altra mena igualment haurien d'estar excloses en el seu exercici de la seva propaganda per publicitar qualsevol activitat. Pensam que no pot ser mai interpretat com a una discriminació sinó al contrari: el fet que no s'acceptin aquestes dues esmenes que exclouen aquest tipus de publicitat o de propaganda sense afany de lucre i en un sentit d'excloure el fet que aquest tipus d'organitzacions no hagin de passar per la normativa municipal significa senzillament el respecte a la llibertat d'expressió i el respecte perquè qualsevol tipus d'organització sense afany de lucre no han d'entrar dins aquest tipus de propaganda que nosaltres entenem, com s'ha dit fins ara, que hauria de ser publicitat dinàmica, comercial o en finalitat de lucre.

Per tant, pensam que són dues esmenes que exclourien aquest tipus de propaganda i, en aquest sentit, pensam que s'han de mantenir i no acceptam els arguments de la representant del Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir per fixar la posició? Pel Grup Parlamentari Popular, Sra. Salom té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, evidentment no compartim el mateix criteri, el Grup Popular, de la portaveu d'Esquerra Unida. Amb aquesta llei el que pretenem és regular totes aquelles activitats que tenen connotació de caràcter molest per als ciutadans de la nostra comunitat autònoma, i creim que un senyor d'una determinada empresa privada que vulgui fer publicitat repartint uns fulletons enmig del carrer, la qual cosa suposa una molèstia per al ciutadà que circula per les vies públiques, té igualment aquesta molèstia si qui es dirigeix a aquest ciutadà que va caminant per un carrer és qualsevol associació, ja sigui cultural, social o un partit polític. I amb això, en cap cas, el que no volem nosaltres és retallar les llibertats, sinó que l'única cosa que deim és que tothom ha de ser igual i que volem fer, des del Grup Popular, o allò que hem pretès fer amb aquesta llei és una llei general, no fer parts i quarts amb els ciutadans de la nostra comunitat.

Molesta igual, aquest tipus de publicitat dinàmica, que la faci una empresa privada amb una activitat de lucre que la faci una determinada associació o un determinat col·lectiu sense ànim de lucre, i crec que amb això el que hem intentat és fer una llei justa i no discriminar tots els ciutadans de la nostra comunitat, (...) que l'únic que es demana és que tota persona o tota entitat que vulgui fer aquest determinat tipus de publicitat -no es talla per llei la llibertat- l'únic que feim és que hagi de demanar a l'ajuntament corresponent una llicència, i això és aquest punt de discrepància entre el Grup Popular i la resta de portaveus. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Joan Marí, per fixar posició al voltant del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Simplement vull dir que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a les dues esmenes d'Esquerra Unida i també a la del PSM, perquè entenem que van en el mateix sentit del ja havíem dit abans i que és necessari que siguin incloses, creim nosaltres, perquè aquesta llei pugui realment ser el tots desitjam i que no vagi en contra d'alguns drets fonamentals com pot ser que vagi si no s'inclouen aquestes esmenes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a votar conjuntament les esmenes 3863 i 3864 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 14; en contra, 23; abstencions, 1. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Passam a votar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, 3925, que havia estat ja defensada.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 14; en contra, 23; abstencions, 1. Queda rebutjada aquesta esmena.

I passam a votar l'article 4.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 23; en contra, 14; abstencions, cap. Queda aprovat l'article 4.

Als articles 5, 6, 7 i 8 no es mantenen esmenes, amb la qual cosa passarem a votar-los conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor dels articles 5, 6, 7 i 8, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat.

A l'article 9 hi ha hagut les dues transaccions fetes per part del Grup Parlamentari Popular i acceptades pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM amb el vist-i-plau de la resta de grups, i es tracta de què quedi constància en el *Diari de Sessions* del fet que l'article 9 quedaria redactat:

"Punt primer: Podran sol·licitar la llicència les persones físiques o jurídiques que pretenguin promoure la contractació per difondre missatges en els termes prevists a l'article 1, apartat 2, d'aquesta llei". Per tant se suprimeix, aquí, "en aquest darrer cas, públiques o privades".

I el punt dos quedaria redactat "També podran sol·licitar les llicències les agrupacions o col·lectius sense personalitat jurídica en els termes que estableixin les corresponents ordenances.", i quedaria suprimit "o els reglaments municipals de participació ciutadana". És correcte?

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes dues transaccions, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovades per unanimitat.

Passam a votar l'article 9 amb aquestes dues modificacions introduïdes.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat, incloent-hi aquesta dues transaccions abans esmentades.

Als articles 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21 no es mantenen esmenes. Per tant, passam a votar conjuntament els articles 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20...

Sí?

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sr. President. Volia votació separada de l'article 11.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem idò, directament, l'article 11.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'article 11, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 36; en contra, cap; abstencions, 2. Queda aprovat l'article 11.

Passam a votar els articles 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat.

El Grup Parlamentari Nacionalista-PSM manté l'esmena 3947 que postula l'addició d'un capítol tercer, títol III, amb un nou article. Per defensar aquesta esmena té la paraula el seu portaveu Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena proposa la prohibició de la difusió de publicitat mitjançant telèfon, fax o correu electrònic sense l'autorització expressa del receptor. És curiós que es va admetre durant la tramitació que dins la definició entràs aquest tipus de publicitat com una de les formes de publicitat dinàmica. Per què defensam la prohibició o, com a mínim, l'autorització per part del consumidor? Primer, quant a la publicitat telefònica es donen unes situacions picaresques perquè comença a ser usual que, amb l'artimanya de fer una enquesta, al final es coneixen els gusts del consumidor i s'acaba la suposada enquesta...

EL SR. PRESIDENT:

Jo demanaria si hi ha qualque diputat que no estigui conforme amb el debat que es du té molt fàcil sortir de la sala, però per favor guardin el respecte a qui està parlant i no facin ús de la megafonia d'una manera improcedent. Continui, Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, s'acaba la suposada enquesta amb l'oferiment d'algun producte. Naturalment això significa una molèstia perquè s'entra dins la intimitat domiciliària.

Quant al sistema per fax és una pràctica que tal vegada sigui una qüestió anecdòtica, però una part de la despesa de la publicitat la suporta el consumidor pel fet que, com a mínim, paga el paper corresponent al fax, a part d'ocupar-li un dels seus estris, per tant també creim que s'hauria de sol·licitar la conformitat a l'hora de passar determinades publicitats per fax. Amb el tema del correu electrònic, la veritat és que encara no coneixem fórmules de control, però naturalment aquesta és una pràctica que anirà augmentant cada dia. En definitiva, es tracta d'estendre la defensa de la privacitat que ha suposat l'acceptació dins aquesta llei que, per exemple, no es podran depositar elements publicitaris dins les bústies si hi ha la prohibició expressa del propietari de la bústia, és a dir aquesta llei ens dóna l'instrument de negar-nos a rebre publicitat als nostres domicilis si així ho feim constar expressament i es tractaria d'estendre aquesta discrecionalitat per part nostra, per part del consumidor a aquestes altres fórmules de publicitat, admetem que en algun cas és difícil el seu control, però, com a mínim, en el cas del telèfon i del fax, que fos preceptiva l'autorització expressa del consumidor a l'hora de difondre aquests missatges publicitaris.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir? Sr. Marí, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Dir que aquesta és una esmena que introdueix un element nou a aquesta llei i que és un tema que de cada vegada es dóna més a la nostra societat i, per tant, crec que és bo, una vegada que feim una llei d'aquestes característiques, que incloguem aquests supòsits. Per tant, des del Grup Parlamentari Socialista, li donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Salom, té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, em sap greu esser la veu discordant en aquesta esmena 3947, però el nostre grup parlamentari no li donarà el vot afirmatiu. M'explicaré. Des d'un principi, el Grup Popular varem estar a favor que dins la Llei de publicitat dinàmica, quan es defineixen quins tipus hi ha de publicitat dinàmica, s'incloués la publicitat que podríem denominar telemàtica, la que es fa via telèfon, fax o via correu electrònic, i això implica, si incloem aquest tipus de publicitat dins el que és l'objecte de la llei, que per realitzar aquestes activitats han de demanar una autorització municipal, ara, des del nostre punt de vista ens sembla una espècie d'absurd el fet que s'hagi de demanar una autorització expressa del receptor, perquè com es fa això?, com es concreta aquesta autorització expressa del receptor?, hem de telefonar a un senyor i dir-li, "escolta, et puc fer un determinat tipus de publicitat per telèfon?, estàs disposat a acceptar-ho?", crec que arribaríem a un determinat absurd, un absurd tan gros com si un determinat senyor, que és un agent publicitari que reparteix pel carrer uns fulletons, demanàs, abans de donar-li, a un possible client d'aquest fulletó, "perdoni, senyor, li puc donar un fulletó?", i si aquest li diu que sí, en aquest cas sí que se li pot lliurar perquè hi ha una autorització expressa del receptor.

Crec que, en certa manera, avui per avui, acceptar aquesta esmena seria una espècie d'absurd, i a posta nosaltres, com que no volem absurds, no l'acceptarem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar l'esmena 3947 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 14; en contra, 23; 1 abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena. Per tant, no cal passar a votació el nou títol i el nou capítol de la proposta feta.

Als articles 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, al 31 farem una modificació, 32, a la disposició addicional primera, disposició addicional segona, transitòria única, disposició final primera, disposició final segona i exposició de motius, no s'hi mantenen esmenes.

A l'article 31, hi ha una proposta signada per tots els portaveus que, per tant, votarem separatament.

Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Acceptam el que vostè diu, però també demanam votació separada de l'article 29. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

29 una votació i 31 una altra votació. Perfecte.

Passam a votar, idò, en primer lloc, els articles 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30 i 32, la disposició addicional primera, segons, disposició transitòria única, disposició final primera, disposició final segona i exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra? No n'hi ha, abstencions tampoc. S'aprova per unanimitat.

Votarem l'article 29.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, cap; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 29.

Passam a l'article 31. S'accepta aquesta modificació que es proposa per part dels portaveus dels cinc grups parlamentaris, per tant s'introdueix amb la modificació de substituir l'expressió "òrgan que li delegui" per "òrgan que es designi".

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

Passam a votar els distints títols, capítol I, les seves denominacions que figuren al projecte de llei.

Vots a favor?

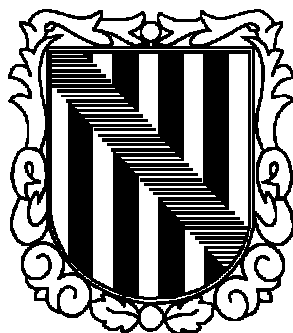
Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

Aquesta presidència proposa que s'acordi facultar als Serveis Jurídics del Parlament perquè puguin efectuar les correccions pertinents als efectes d'adequar la numeració de l'articulat a la vista de les incorporacions de nous articles i dels resultats d'aquestes votacions. Hi ha cap inconvenient? Així es farà.

Concloues les votacions, ha acabat el debat i per tant també l'ordre del dia, i esgotat aquest s'aixeca la sessió, tot agraïnt la seva col·laboració i desitjant-los un bon estiu. Moltes gràcies.



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma